

25
'72

FLACĂRA

ANUL XXI
NR. 889
17 Iunie 1972

CINCINALUL ÎNAINTE DE TERMEN!

ÎN LUPTĂ CU MINUTELE

La chemarea la întrecere între electricienii de întreținere de la întreprinderile din țară lansată de un grup de inovatori de la F.M.U.A. — București în revista noastră nr. 23/72, ne parvin tot mai multe răspunsuri. Publicăm mai jos două extrase din scrisorile sosite recent (fotografia aparține primului semnatar):

SĂ ASIGURĂM MAȘINILOR O FUNCȚIONARE CONTINUĂ

«M-a bucurat mult chemarea la întrecere. Am văzut în «Știința» un grafic prin care se arată cât de mult valorează pe întreaga economie dacă toate mașinile ar lucra cu un minut mai mult. Noi, electricienii de întreținere, prin operativitatea intervențiilor și calitatea reparațiilor putem câștiga multe minute prețioase de timp productiv. Eu lucrez ca electrician în sectorul cheie al uzinei: la centrala termică-compresoare și la posturile de transformare. Orice defecțiune poate întrerupe întreaga activitate în uzină. Îmi jău angajamentul ca instalațiile să lucreze fără întreruperi și să fac tot posibilul, prin controale amănunțite și atente, să previn eventualele defecțiuni».

Nicolae TELENJAN
electrician de întreținere
la uzina «Autobuzul»

PIESELE DE SCHIMB FĂRĂ ÎNTÂRZIERE

«...în ceea ce privește scurtarea timpului de imobilizare a mașinilor intrate în reparație, este recomandabil să se asigure, în primul rând, un stoc de schimb. Noi contribuim prin munca noastră la autoutilarea întreprinderii. Astfel, recent am executat o mașină de roluit tabla pînă la 10 mm grosime, și în cinstea Conferinței pe țară a partidului secția noastră s-a angajat să suplimenteze planul inițial de autoutilare cu încă 90 000 lei. Întrecerea inițiată prin revista «Flacăra» ne mobilizează și mai mult pentru a scurta timpul de imobilizare a mașinilor, a face reparații de cea mai bună calitate și a ne organiza cât mai eficient munca, fiind conștienți de faptul că prin eforturile noastre contribuim la realizarea cincinalului înainte de termen».

Gheorghe BALTĂ
șef de echipă la uzinele «Timpuri noi»

PE PRIMUL PLAN: AUTOUTILAREA

Colectivul Uzinei de mecanică fină din Sinaia și-a reanalizat recent rezervele și posibilitățile, sporindu-și curajos dar realist angajamentele cu care întâmpină cele două mari evenimente în perspectivă: Conferința Națională a P.C.R. și aniversarea unui sfert de veac de la întemeierea republicii. Iată câteva (și cele mai semnificative) dintre angajamentele sporite:

Capitolul din plan referitor la producția globală să fie încărcat cu încă 3 milioane de

lei (de la 10 la 13 milioane), iar la producția marfă cu încă un milion de lei.

Angajamentul de a economisi metal a fost mărit cu 15 tone, cantitate de loc neglijabilă dacă ținem seama că, prin specificul procesului de producție, ponderea mare o are aici nu materia primă — recte metalul — ci manopera.

Noul plan de măsuri, dezbătut cu seriozitate, competență și responsabilitate în adunări generale, are în vedere mijloacele de

realizare și chiar de depășire a noilor angajamente. Astfel, pe primul plan se situează creșterea indicelui de utilizare a mașinilor pentru a se obține nemijlocit o sporire a capacității de producție; extinderea polideservirii la mașini (un muncitor la mai multe mașini) — experimentul a dat bune rezultate în uzină iar planul de a forma 120 de muncitori de polideservire a și fost depășit; fabricarea unor agregate superioare (cum ar fi agregatul pentru rodat cu 20 de posturi de lucru) și adaptarea unor tehnologii noi (rotafinish, de pildă) în măsură să reducă masiv manopera unor operațiuni cum este ajustura. Un capitol important din planul de măsuri are în vedere perfecționarea personalului pe toate nivelurile — acțiunea de reciclare a fost realizată în proporție de peste 75% iar planul prevede terminarea ei în cele mai bune condițiuni. Cel mai spectaculos însă — ca să ne exprimăm așa — punct din plan se referă la autoutilare. Trecînd peste detaliile lui tehnice, vom sublinia doar previziunea că în 1973 volumul autoutilării va fi de două ori mai mare ca în 1972. Cine-s oamenii care-l vor aduce la îndeplinire? Pe umerii cui cad imensele răspunderi?

Iată pe unul dintre ei, iată-l pe maestrul ION GRAMA.

Era un copilandru cînd a intrat pe porțile uzinei, adus de mîna de tatăl său (și el fost muncitor în aceeași întreprindere). A intrat în școala profesională, apoi a făcut cursurile de maștri, specialitatea frezor. Acum este un bărbat în putere, are 36 de ani, e căsătorit, are doi copii. Maistrul Grama este unul din oamenii de nădejde ai uzinei. Am încercat să-i aflu câteva din gândurile lui din aceste zile fierbinți. Inteligent și serios, are o viziune lucidă, pătrunzătoare, a rosturilor sale și ale secției unde lucrează în complexul angrenaj uzinal. «În secția noastră S.D.V. (scule — dispozitive — verificatoare) trebuie să gîndim așa: dacă piesele componente ale pompei de injecție sînt niște produse extrem

de fine și de precise, apoi sculele cu care se realizează aceste piese trebuie să fie de zece ori mai fine, mai precise, toleranțele erorilor de fabricație fiind de ordinul micronilor». Iată un punct de vedere sănătos (imprimat de maistrul întregului colectiv), generator al unui indice de calitate a muncii plasat foarte sus. Nu mai puțin serioasă este atitudinea maestrului Grama în fața problemelor de autoutilare care — după cum am văzut — se pun cu acuitate întregii uzine. O analiză a posibilităților secției a scos la iveală idei dintre cele mai consistente, traduse în dispozitive, scale etc., unicate și de serie, de maxim randament. De pildă: cuțite pentru degajarea corpului pulverizator — realizate chiar de el, Ion Grama; foarfece pentru debitarea tablei groase; o presă pentru rulmenți, și altele, și altele. Cea mai importantă concluzie însă pe care maistrul Grama a tras-o din cercetarea posibilităților secției este aceea că, oricîte s-ar face, tot mai rămîn rezerve. Asemenea concluzie se împotrivesc prin ea însăși stagnării, baterii pasului pe loc, determinînd cursul unui neîncetat proces de perfecționare. Închinîndu-și priceperea profesională, timpul și răbdarea acestei majore căi de ridicare generală a nivelului profesional, meșterul se ocupă cu excelente rezultate de grupele de rectificatori-ascuțitori și tratamențiști — sudori — forjori. Lubrit, prețuit, respectat de oameni, Ion Grama îndeplinește, cu același spirit de responsabilitate, importante sarcini politice și obștești. Are timp pentru toate? Are, dar fiind că meșterul Ion Grama este îndeaproape sfătuit, ajutat și sprijinit de secretarul organizației de bază din secție, membru în comitetul de partid al uzinei, care este... tot Ion Grama»

E. DASCALU

Meșterul, de aia e meșter: să lămurească pe cei ce abia deprind meșeria.

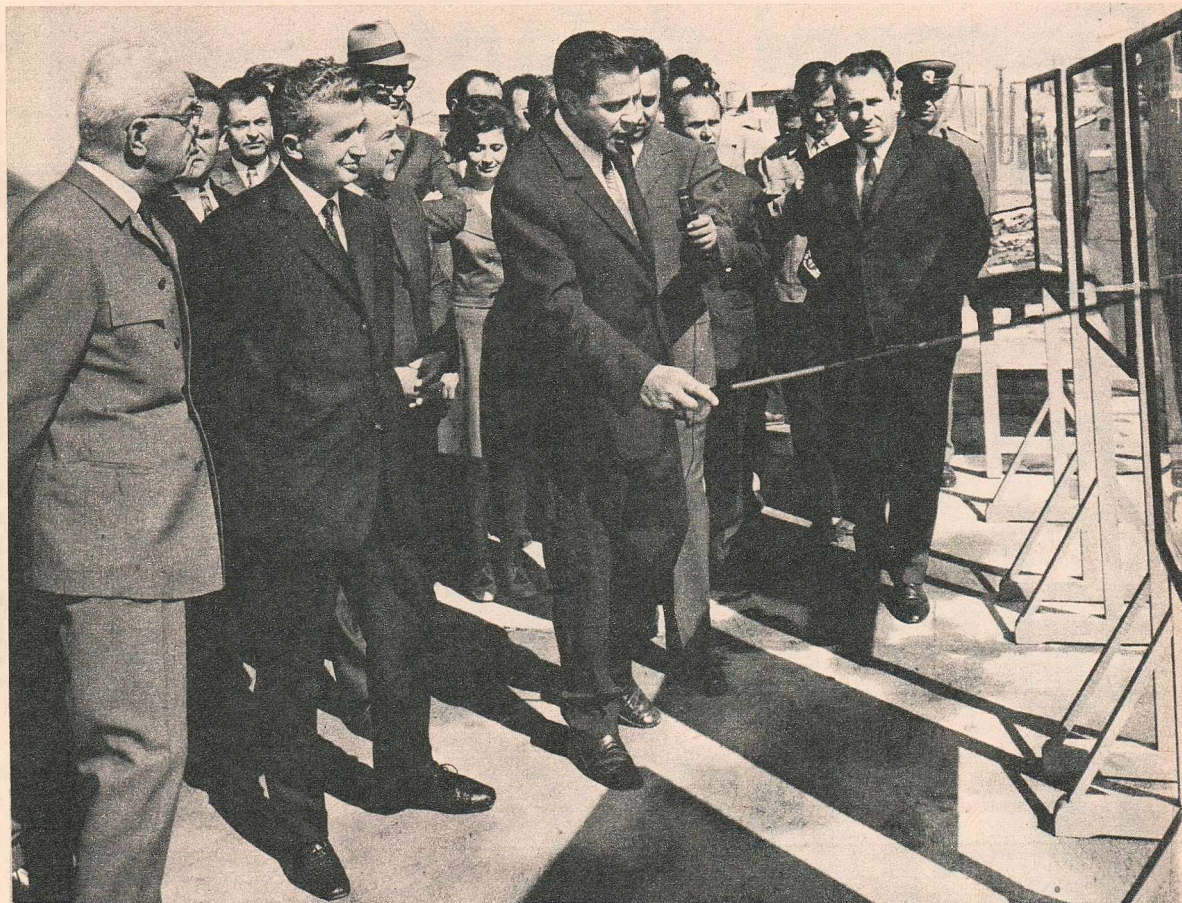
UN LARG COLOCVIU AL MUNCII, O PUTERNICĂ EXPRESIE A LEGĂTURILOR TRAINICE DINTRE PARTID ȘI POPOR

De curînd, oamenii muncii din județul Argeș au avut marea bucurie de a-l primi din nou în mijlocul lor pe secretarul general al Partidului Comunist Român. Recenta vizită de lucru a constituit și de data aceasta un amplu dialog de lucru, o analiză profundă și realistă a sarcinilor și problemelor curente și de perspectivă.

Pretutindeni, constructorii de mașini, chimiștii, textiliștii, toți oamenii muncii din localitățile vizitate au făcut o entuziastă primire tovarășului Nicolae Ceaușescu, reafirmîndu-și cu acest prilej hotărîrea lor fermă de a-și consacra întreaga lor activitate creatoare îndeplinirii planului cincinal înainte de termen, de a întîmpina cu noi succese în muncă Conferința Națională a partidului și cea de-a 25-a aniversare a republicii.

Printre constructorii autoturismului «Dacia».

Pretutindeni, locuitorii județului Argeș au făcut o caldă primire tovarășului Nicolae Ceaușescu, reafirmînd plener marea unitate dintre partid și popor, dragostea și atașamentul lor fierbinte față de politica înțeleaptă a partidului nostru.

Oameni și fapte
din marea întrecere
pentru a îndeplini

CINCINALUL ÎNAINTE DE TERMEN !

UN EXEMPLU GRĂITOR ȘI MOBILIZATOR

În cinstea Conferinței Naționale a P.C.R. și a celei de-a XXV-a aniversări a proclamării republicii, uzina noastră și-a sporit angajamentele luate anterior, răspunzând în felul acesta chemării la întrecere între toate ramurile de producție și între toate județele țării. Colectivul nostru, care se angajase anterior să dea peste plan o producție globală de 8 milioane lei și o producție marfă de 8,5 milioane lei, și-a majorat aceste sarcini la 12,5 milioane lei producția globală și — o și mai substanțială creștere! — la 24 milioane lei producția marfă. Din această producție suplimentară vom realiza până la 19 iulie, data începerii Conferinței Naționale a P.C.R., produse-marfă în valoare de 9 milioane lei. Printre alte angajamente voi aminti faptul că vom livra peste plan de patru ori mai multe produse pentru export decât ne-am angajat inițial și că vom obține o creștere a productivității muncii de la 101,9%, cât era angajamentul inițial, la 103,5%.

Acestea sînt angajamentele. Vor fi ele aduse la îndeplinire? Noi nu ne îndoim nici un moment că ne vom cinsti cuvîntul dat. Garanția acestui fapt o constituie realizările de pînă acum, dar mai ales o constituie priceperea, hărnicia și elanul patriotic al muncitorilor uzinei noastre, în frunte cu comuniștii.

Unul dintre aceștia, muncitor cu care toată uzina se mîndrește, este comunistul Gheorghe Nicolae, ajustor experimentat, șeful brigăzii în care lucrez și eu.

Îl cunosc pe tov. Nicolae din anii cînd eram ucenic, din urmă cu 25 de ani, și în tot acest sfert de secol am lucrat împreună. E cu cîțiva ani mai în vîrstă decât mine, are azi 56 de ani, și lucrează de nu mai puțin de 39 de ani în meseria de ajustor. La 17 ani, în anul 1933, — an de glorioase lupte revoluționare ale clasei muncitoare — tov. Nicolae, care a crescut și a copilărit aici, în cartierul Obor-Pantelimon, a intrat ca ucenic la actuala Uzină de pompe-București. După calificarea sa ca ajustor a trecut la o altă întreprindere mai mică, întreprindere care, prin comasarea din 1948, a devenit actuala Uzină de mecanică fină. Cu un an înainte, în 1947, tov. Gheorghe Nicolae a devenit membru al P.C.R. Înțelegînd că trebuie să cinstească înalta calitate de membru al partidului clasei muncitoare, tov. Nicolae nu numai că nu și-a părăsit nici o zi locul său de muncă și și-a însușit mereu o calificare tot mai înaltă, dar a și format numeroase cadre tinere de specialiști. Printre cei pe care i-a învățat meseria mă mîndresc a fi și eu. Noi producem aparate de măsură și control de cea mai înaltă precizie, cunoscute în întreaga țară și departe peste hotare. De aceea, la noi în uzină pîinea zilnică sau — cu alt termen — «materia primă» o constituie precizia. Tov. Gheorghe Nicolae și-a ridicat precizia sa de ajustor la nivel de artă. Bun organizator, inimos și entuziast, i s-a încredințat și conducerea unei brigăzi formate din 18 ajustori, colectiv ce a mers din succes în succes, ajungînd astăzi să fie socotită cea mai puternică brigadă de mecanică fină din uzină. Dacă vreți, acest lucru rezultă și din faptul că mai bine de jumătate din membrii brigăzii sînt încadrați la cea mai înaltă categorie de salarizare.

Brigada noastră se caracterizează prin calitatea produselor ei, înalta precizie a aparatelor pe care le realizează, ca și prin depășirea permanentă a planului valoric. Avînd în față exemplul comunistului Gheorghe Nicolae, noi, toți membrii brigăzii, ne vom face și de aci înainte din plin datoria față de partid și patria socialistă.

Gheorghe STANCU
ajustor la Uzina de mecanică fină-București

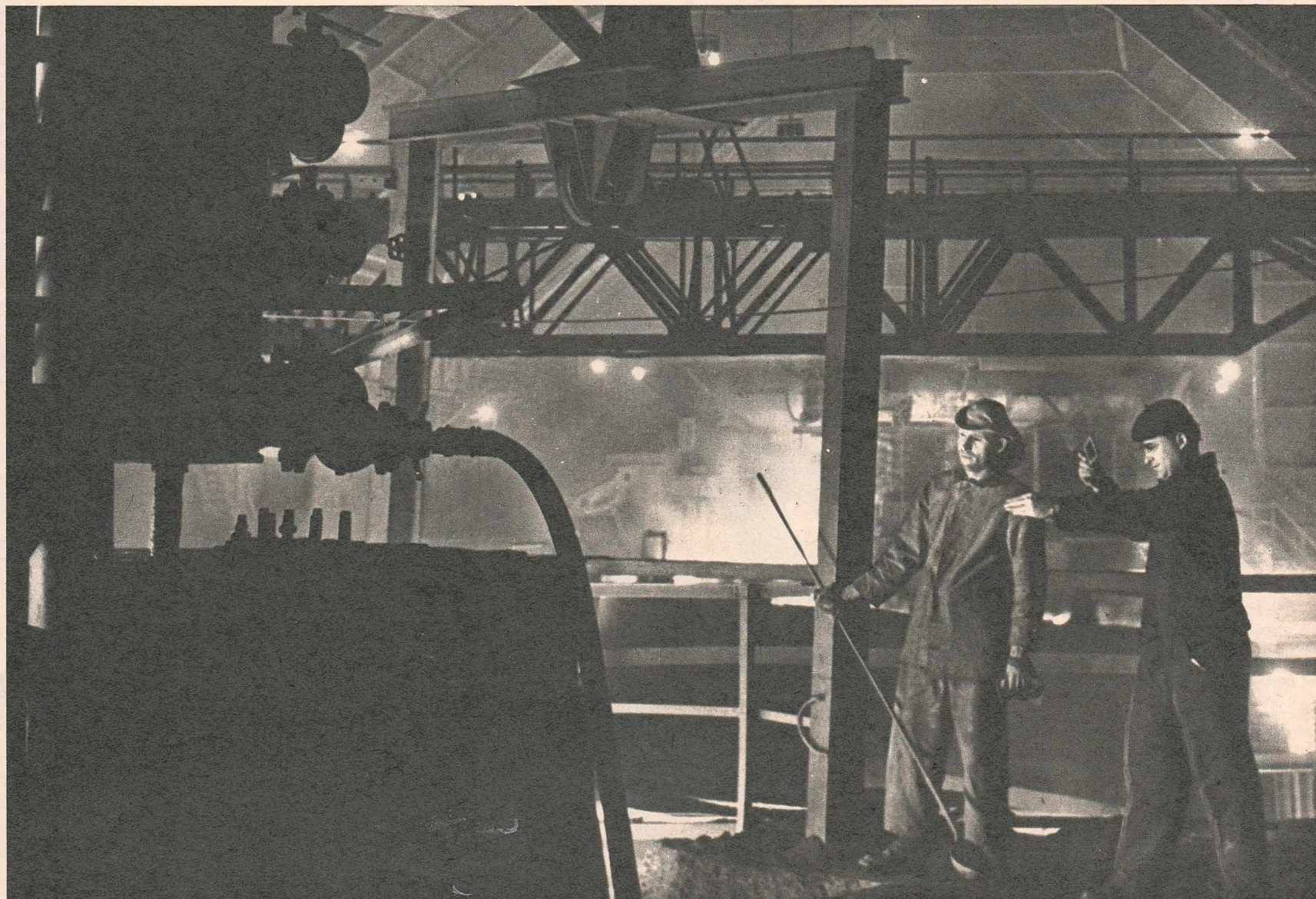
◀ Comunistul Gheorghe Nicolae, unul dintre cei mai pricepuți ajustori din Uzina de mecanică fină-București.

ÎN CETATEA DE FOC

40 000 000 LEI PRODUCȚIE MARFĂ
8 000 TONE FONTĂ
3 000 TONE OȚEL
4 000 TONE LAMINATE FINITE
2 000 TONE COCS METALURGIC
8 000 TONE AGLOMERAT FEROS
7 MOTOARE DIESEL

acestea sînt numai cîteva dintre angajamentele suplimentare ale colectivului marelui combinat reșițean luate în aceste zile în cadrul întrecerii socialiste: CINCINALUL ÎNAINTE DE TERMEN!

DOUĂ PROFILURI

Dacă n-ar fi într-atît de depreciațã și originar puerilã, prima întrebare pe care reporterul ar trebui s-o adreseze operatorului chimist de la Uzina de fibre sintetice din Iași, Ion Filimon, dupã ce a discutat cu tovarășii de muncã ai acestuia ar fi: «De ce vã iubesc oamenii, tovarășe Filimon»?... Fiu de adopțiune al cetãții, prislea familiei Filimon din satul Hîrlãu, comuna Deleni, devine chimist întru împlinirea unei tradiții deschise de fratele mai mare și continuatã de sora mijlocie. A crescut împreunã cu uzina și în consecințã este unul dintre veteranii acesteia (media de vîrstã a uzinei este de 22 de ani). Discuția ar putea porni de la medalia de aur obținutã la olimpiada pe țarã a operatorilor chimiști dupã numai cîteva ani de producție. Totuși tînãrului operator chimist nu-i place sã se refere la trecut. «Nu sînt niciodatã mulțumit de ceea ce realizez, mărturisește el. Îndatã dupã ce termin un lucru îmi dau seama cã

aș fi putut sã-l reușesc mai bine... Și sînt convins cã alți muncitori, în alte centre industriale, executã aceeași operație mult mai repede decît mine».

Poate tocmai aceastã nevoie continuã de perfecționare și autodepășire sã-l fi îndemnat pe Ion Filimon sã se înscrie printre inițiatorii chemãrii la întrecere a colectivelor de tineri chimiști în vederea întîmpinãrii Conferinței Naționale a partidului și a celei de-a XXV-a aniversãri a republicii. Fiindcã pentru el, ca și pentru ceilalți muncitori din uzinã, obiectivul întrecerii nu se finalizeazã în primul rînd în desemnarea unui cîștigãtor final, întrecerea însemnînd înainte de toate emulația forței creative, mobilizarea resurselor de muncã, valorificarea superioarã a rezervelor interne, perfecționarea organizãrii producției, reasezãrea tuturor indicatorilor producției la nivelurile cele mai înalte ale exigențelor chimiei moderne; în întrecerea socialistã — în interiorul ei, și nu o datã în frunte — disponibilitãțile de dãruire ale operatorului chimist Ion Filimon dobîndesc plenitudine.

*

Într-o fabricã de tricotațe, fiindcã de nu-

mai doi ani, pe teritoriul unui oraș (Miercurea-Ciuc) unde îndeletnicirea de tricotor industrial este cu desãvîrșire nouã, exercitarea prerogativelor de șef de secție își multiplicã nelimitat spațiul ca și timpul de acțiune. Mai cu seamã cînd media de vîrstã oscileazã în jurul a 20 de ani, iar diagrama calitãții forței de muncã descrie o traiectorie ce începe cu calificarea la locul de muncã și se terminã cu experimentele cele mai îndrãznețe vizînd modele inedite de concepere a procesului de producție. Și într-adevãr, șeful secției tricotațe, comunistul Sebastian Steinberg, este omniprezent: de la acțiunea de poziționare corectã a mașinilor, organizarea raționalã a locului de muncã, studiul economiei mișcãrilor și mãsura de omogenizare a mîinii de lucru pînã la inițierea și aplicarea celor mai curajoase soluții și proiecte tehnice. «Pentru noi, afirmã șeful secției, angajamentele colectivelor de muncitori constituie un imbold și un prilej în același timp pentru a ne descotorosi de balastul de prejudecãți și complexe și de a proceda cu curaj la adoptarea de mãsuri în vederea creșterii randamentului muncii, eficienței fiecãrui leu investit. Aducem noi îmbunã-

tãtiri mașinilor, eliminãm orice cheltuieli de prisos, mai ales cînd acestea se convertesc în valutã, utilizînd în acest sens rezervele interne de inovație și creativitate. În momentul de față, un grup de tehnologi a terminat studiul cu privire la realizarea în întreprindere a microînterupãtoarelor cu ajutorul cãrora se vor evita în viitor stagnãrile în fluxul tehnologic, și care pînã acum se importau. Facem tot ce ne stã în puteri sã definitivãm de asemenea pînã în preajma conferinței proiectul privind aplicarea la aparatul existentã a unor parafinoare care eliminã faza de reparafinare și a unui nou sistem de tãcare. Acesta din urmã ne va permite introducerea în producție a materiei prime sosite de la filaturã fãrã sã mai fie nevoie de perioada de uscare prealabilã a fibrei. Experimentãm de asemenea mãrirea zonei de lucru de la patru la șase mașini la utilajele automatizate și de la una la douã mașini la utilajele mecanizate».

Un singur lucru a omis sã ne spunã: promotorul tuturor acestor inițiative este șeful secției însuși.

N. CRISTACHE

CINCINALUL ÎNAINTE DE TERMEN!

ANGAJAMENTE FERME LA „METALOGLOBUS“

«Reevaluând posibilitățile pe care le avem, — ne declară ing. Victor Meleghi, directorul fabricii — colectivul nostru a hotărât să-și dubleze angajamentul inițial. În acest fel, în cinstea Conferinței Naționale a partidului, eveniment de care nu ne desparte la ora asta decât o singură lună, vom da un plus de produse industriale de larg consum în valoare de nouă milioane lei. În vederea concretizării angajamentului, printre altele, funcționează în prezent în fabrică un atelier destinat lucrărilor de autototare în care construim, cu mijloace proprii, diverse utilaje și dispozitive menite să ducă la o creștere substanțială a productivității muncii și la economii. Este vorba de realizarea unor noi benzi transportoare, mașini de fabricat ambalaje, mașini de calibrat cursori pentru fermoare etc.»

VOM EXTINDE SCHIMBUL II! VOM GENERALIZA SCHIMBUL III!

În anul 1972 vom livra 375 000 de fermoare peste plan. Acesta este angajamentul secției mele. Tot în cinstea celor două importante evenimente politice ale anului vom spori valoarea producției marfă cu încă 500 000 lei. Ce vom face pentru a ne respecta angajamentele? În primul rând vom reduce cheltuielile la mii de lei prin creșterea productivității muncii pe fiecare salariat cu 0,50%; apoi vom trece la generalizarea schimbului II și la extinderea schimbului III.

Alex. ROTARU, șef de secție

SĂ FIM MAI BINE APROVIZIONAȚI

Sîntem hotărîți să facem totul pentru a da produse cât mai bune și cât mai multe. Pentru aceasta este nevoie însă și de sprijinul fabricilor cu care colaborăm. Într-un cuvînt, al celor care ne furnizează materia primă. De pildă, fabrica «13 Decembrie» din Timișoara nu ne trimite, de multe ori, la timp cantitățile necesare de suport-textil, atît de util fabricării fermoarelor.

Ioana ALEXANDRU — muncitoare

VOM UTILIZA SUTĂ LA SUTĂ TIMPUL DE LUCRU

În cinstea Conferinței Naționale și a aniversării republicii, angajamentul principal al mecanicilor de la «Metaloglobus» se îndreaptă în special spre economisirea oțelurilor scumpe, pe care le folosim la confecționarea matritelor destinate fabricării diverselor produse și a uneltelor. Pînă la conferință vom economisi 350 kg oțeluri aliate. Și ceea ce e deosebit de important în procesul de producție, ne-am luat angajamentul de a utiliza cât mai bine timpul de lucru la mașină. De unde în luna mai indicele de valorificare a timpului era de 93,6 la sută, acum, în iunie, este de 96 la sută, urmînd ca în iulie — luna conferinței pe care o cinstim — să se apropie de sută la sută.

Petre VĂCĂROIU
șef de echipă, secția sculărie

De la stînga la dreapta: Petre Văcăroiu, Alex. Rotaru și Ioana Alexandru, toți fruntași în producție la «Metaloglobus»-București.

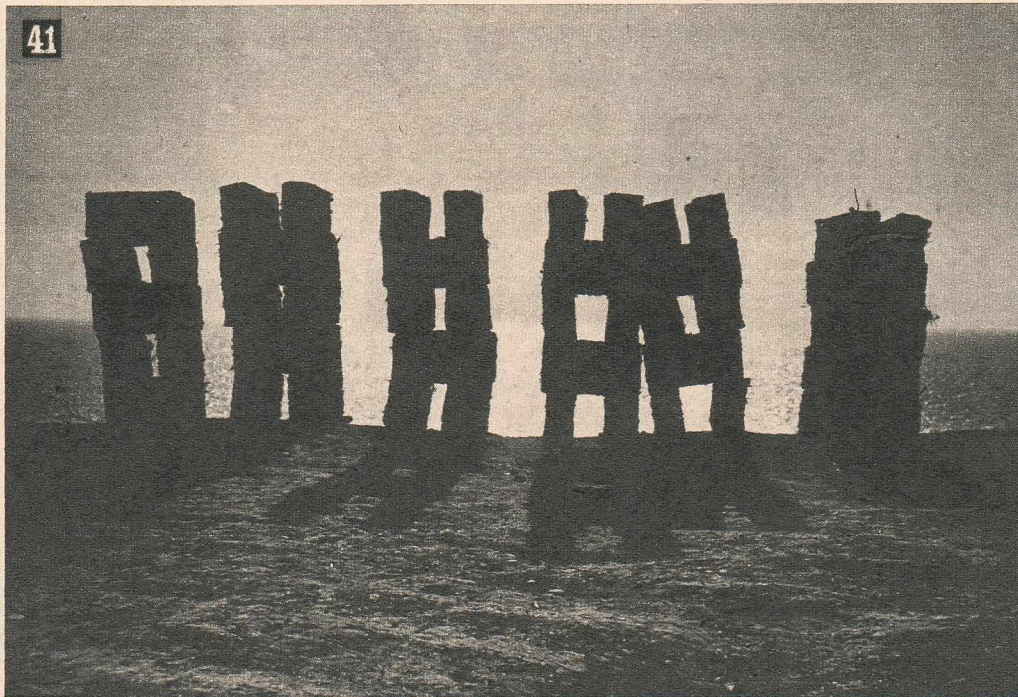
CONSTRUCTORII ÎN PLIN AVINT

În aceste zile, constructorii de pe toate șantierele țării, cei ce înalță cu hărnicie halele viitoarelor uzine și fabrici, ca și cei ce lucrează la ridicarea miilor de apartamente destinate oamenilor muncii, desfășoară cu abnegație o activitate plină de dinamism. În cadrul întrecerii socialiste care are ca obiectiv major îndeplinirea cincinalului înainte de termen, lucrătorii grupului de șantiere Turnu Măgurele al Trustului de construcții București, de pildă, s-au angajat să încheie primul semestru al anului cu o producție suplimentară în valoare de 4 000 000 lei și să economisească oțel beton și alte materiale în valoare de 142 000 lei. Constructorii de la Zalău prevăd de asemenea, printr-un nou angajament, o producție suplimentară de 3 000 000 lei, în timp ce la Iași, specialiștii Institutului de proiectări au elaborat și au pus la dispoziția constructorilor noi soluții care să contribuie la reducerea consumului de materiale pe șantier.

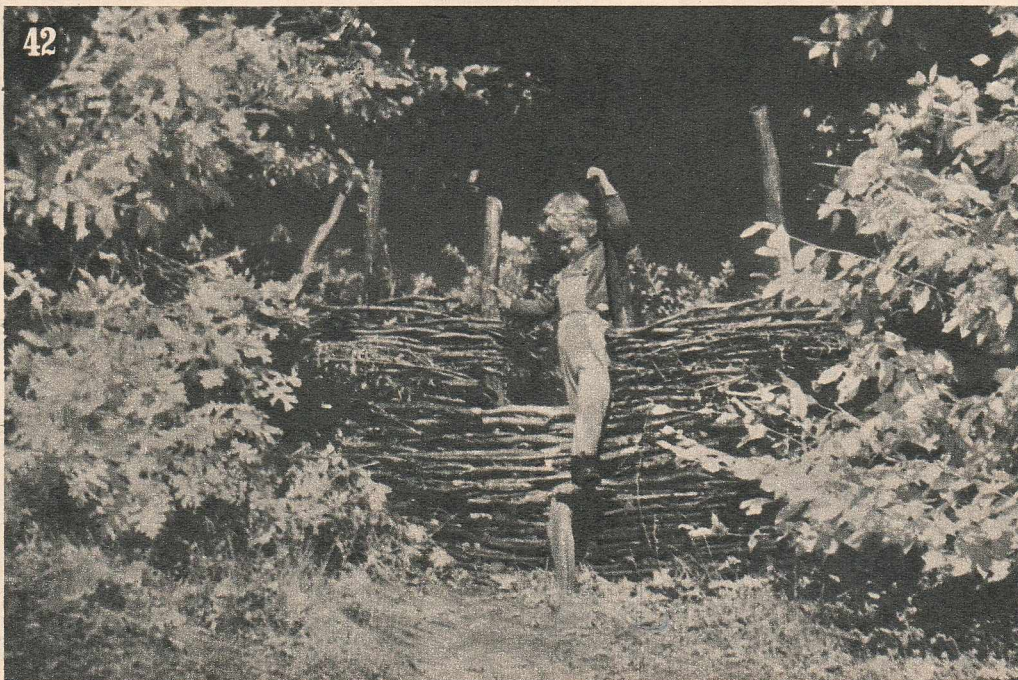
Iată numai cîteva exemple care demonstrează hotărîrea constructorilor noștri de a întîmpina cu cinste Conferința Națională a P.C.R. și cea de-a XXV-a aniversare a republicii.

concurusul nostru
**cea mai frumoasă
FOTOGRAFIE**

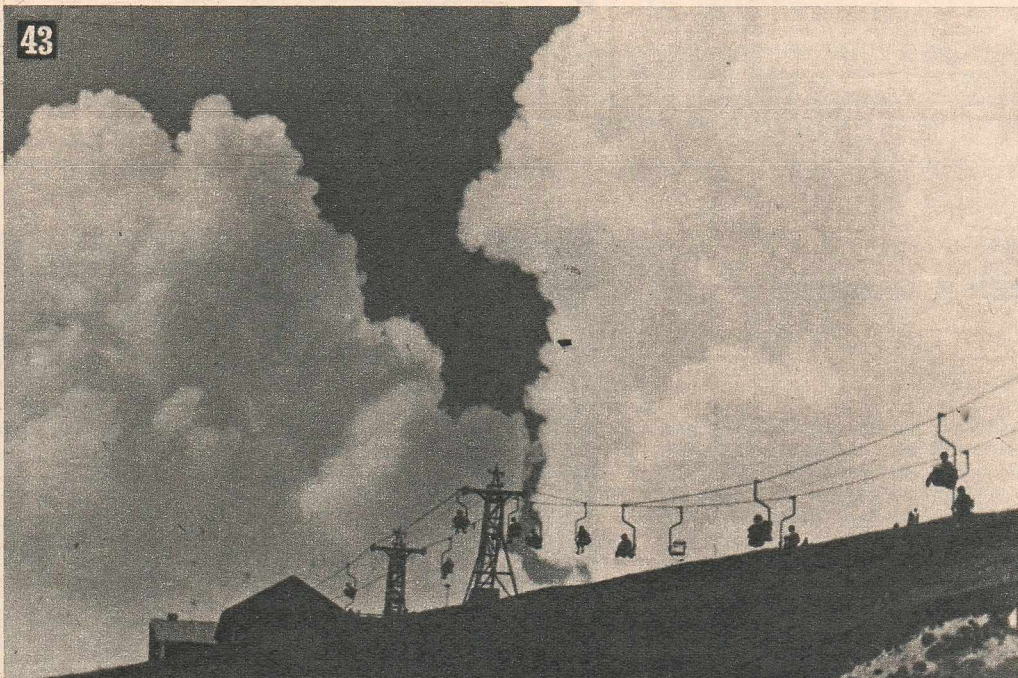
41

42

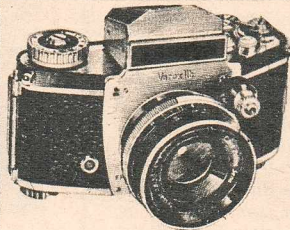
43

44

- 41) Dansul ielilor — ing. I. DO-BROTĂ — Constanța
- 42) Și apoi?... — STANZL REINHOLD, tehnician — Reșița
- 43) Spre țării — prof. ION MATEL — Sinaia
- 44) Pe gânduri — TUDOR MAURICIU, student — București

concurusul
**„CEA MAI
FRUMOASĂ
FOTOGRAFIE“**

Fotografia
aleasă Nr. _____

Numele, prenumele și adresa
citorului

În șapte zile

Sintem martori și participanți la un fenomen de o vastă rezonanță socială pe care îl regăsim în clasică definiție a științei marxist-leniniste, exprimată prin fraza: «o idee când cuprinde masele devine o forță». În ultimele săptămâni, ideea de a îndeplini cincinalul înainte de termen a cuprins practic întreaga țară, devenind acum o forță reală, dinamică, creatoare. Explicația acestui fenomen se află în nivelul ridicat al conștiinței oamenilor muncii, în calitatea lor de proprietari și producători și mai presus de toate în conținutul politicii Partidului Comunist Român, în exemplul mobilizator și activitatea energetică călăuzitoare a secretarului general al partidului.

«Cincinalul înainte de termen» reprezintă pentru întregul popor un obiectiv clar, precis, înțeles și însușit organic de fiecare om al muncii, de fiecare cetățean al României socialiste. Ideea «Cincinalul înainte de termen» s-a născut în avântul pe care l-a luat întrecerea socialistă, avânt prilejuit de Conferința Națională a P.C.R. și cea de-a XXV-a aniversare a republicii. Aceste evenimente politice au stimulat inițiativa oamenilor muncii, a întregului popor, deoarece — așa cum arăta recent tovarășul Nicolae Ceaușescu — «Gîndul partidului este gîndul poporului și tocmai de aceea partidul se bucură de încredere și este urmat de întregul popor».

Puterea de atracție a ideii îndeplinirii cincinalului înainte de termen, idee concretizată în ultimele zile pe scară națională în îndeplinirea cincinalului în patru ani și jumătate, constă în repercusiunile social-economice pe care le conține. «Ce înseamnă aceasta, tovarăși? Înseamnă că putem, cu mijloacele pe care le avem, cu investițiile și cu forța de muncă prevăzute, să obținem rezultate mai bune, să facem să crească într-un ritm mai intens avuția națională și venitul național, să creăm deci condiții mai bune pentru dezvoltarea patriei noastre, pentru creșterea nivelului de trai al întregului nostru popor». Aceste cuvinte adresate țării de secretarul general al partidului în cuvîntarea ținută la mîtingul din municipiul Pitești, dau sensul superior care determină ca ideea cincinalului în patru ani și jumătate să cuprindă masele, să devină o forță reală, vie, creatoare.

Săptămîna trecută, printre angajamentele reinnoite ale colectivului Combinatului siderurgic Reșița erau înscrise și realizarea de 8 000 tone fontă precum și a 2 000 tone cocs peste plan. Abia am avut timp să consemnăm aceste angajamente și iată că de la Reșița primim vestea că s-a reușit de-acum să se economisească 800 tone cocs, iar jurnaliștii au elaborat suplimentar 5 600 tone de fontă de cea mai bună calitate. În aceste zile, ca urmare a acestor realizări, deviza jurnaliștilor a devenit: «Să atingem din acest an nivelul de producție planificat pentru 1975». Tot în cadrul întrecerii socialiste, pe parcursul acestei săptămîni, colectivul Combinatului de îngrășăminte azotoase din Piatra Neamț, demonstrînd că se poate, lansează chemarea mobilizatoare: «Planul fiecărei luni — în 25 de zile!» De la Bicăz se lansează către toate fabricile de ciment din țară îndemnul de a generaliza inițiativa de mare utilitate pentru economia națională: «Productivitatea orară maximă cu consumuri minime!» La I.A.S. Dorohoi, la ferma «Progresul», s-a născut «Mișcarea celor 4 000», inițiativă a mulgătorului Sava Urzică, care cheamă la întrecere pe toți mulgătorii din țară pentru a obține în acest an o medie anuală de 4 000 litri de lapte pe cap de vacă furajată.

Autoutilarea = 500 000 000 lei valută numai în industria ușoară demonstrează largile posibilități pe care le are folosirea în actualul cincinal a forțelor proprii. Reinvie cu vigoare nouă «Procesul milimetrilor», inițiativă menită să aducă mari economii de metal. «Putem realiza planul cincinal cu 13 luni mai devreme», afirmă și se angajează colectivul fabricii de confecții din Vaslui.

Din întreaga țară, mii și mii de colective, sute de mii, milioane de oameni, angajați conștient în întrecerea socialistă, se autodepășesc într-un uriaș proces revoluționar al inițiativiei, al muncii creatoare.

Cincinalul înainte de termen! este ideea care a cuprins masele, o idee care a devenit o forță, o forță minunată, dinamică și optimistă.

Fiecare în parte și toți laolaltă gîndim, trăim și muncim din plin, acționăm călăuziți de politica înțeleaptă a partidului nostru și construim o istorie, propria noastră istorie.

Mihai MÎRZA

marți, 13 iunie 1972

săptămîna în imagini

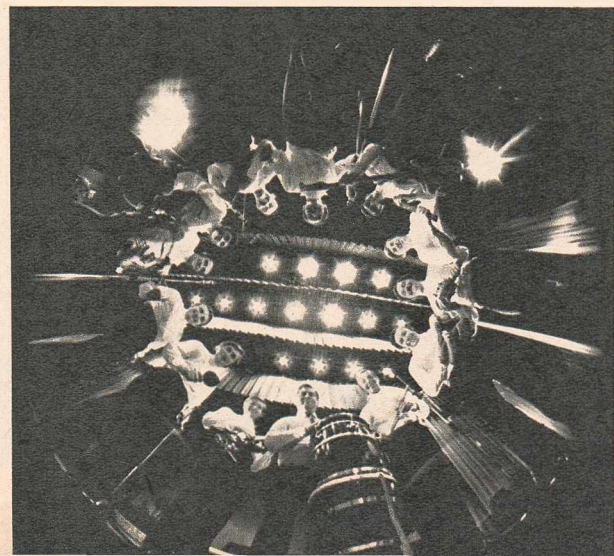

recoltarea păioaselor în cel mai scurt timp !

În județele din sudul țării, favorizate de condițiile climaterice deosebite ale acestui an, a început recoltarea păioaselor. La ora cînd scriem aceste rînduri, orzul timpuriu de Caracal a luat deja drumul hambarelor. Pretutindeni, lucrătorii ogoarelor, antrenăți în marea întrecere socialistă, sînt hotărîți să asigure condiții optime pentru ca strîngerea recoltei să se facă rapid și fără pierderi.

întîlnire cu muzica ușoară

Cunoscuta solistă de muzică ușoară Edita Pieha, una dintre cele mai populare cîntărețe din U.R.S.S., întreprinde un turneu de concerte în țara noastră. Întîlnirea cu publicul bucureștean o va avea azi, 17 iunie, în Sala Palatului. Apoi, solista, împreună cu formația orchestrală «Drujba» (în fotografie) condusă de dirijorul și compozitorul Aleksandr Bronevski, va apărea în cadrul unor concerte organizate în diferite orașe ale țării (Mamaia, Brăila, Galați, Iași, Bacău, Cluj, Oradea, Arad, Timișoara, Craiova, Ploiești) pînă la sfîrșitul acestei luni.

TAROMUL în zbor mereu ascendent

Tradiționala sărbătoare, Ziua aviației Republicii Socialiste România, consemnată în cea de-a treia duminică din luna iunie a fiecărui an este un simbol al înaltei prețurii acordate aviatorilor și constructorilor de avioane din patria noastră. Profund devotați cauzei națiunii noastre socialiste, aviatorii militari, personalul aviației de transport, utilitare, sanitare, sportive și lucrătorii din unitățile de construcții aeronautice își aduc o contribuție meritorie la înfăptuirea mărețului program de propășire multilaterală a țării, angajându-se ca în cinstea Conferinței Naționale a partidului și a celei de-a XXV-a aniversări a republicii să nu precupețească nici un efort pentru îndeplinirea exemplară și înainte de termen a actualului plan cincinal.

În rândurile care urmează vă redăm scurta convorbire avută de către un redactor al revistei noastre cu tovarășul ing. Iulian Spirea, directorul economic al TAROM-ului.

De la începutul anului și pînă în prezent — ne-a declarat interlocutorul nostru — compania de navigație aeriană română a transportat peste sarcinile inițiale 25 000 de călători, circa 1 000 tone de mărfuri, echipajele aeronavelor noastre aterizînd pe mai bine de 75 de aeroporturi din Europa, Asia, Africa și America.

Realizările pe primele cinci luni sînt o garanție elocventă a înfăptuirii noilor angajamente. În acest context remarcăm că printre modificările de ordin cantitativ și calitativ care vor fi înregistrate în activitatea aviației civile din țara noastră figurează dublarea traficului în actualul cincinal, achiziționarea turboreactorului Il-62, a unui nou aparat BAC-111, precum și mărirea parcului de turbo-propulsoare AN-24, destinate pentru cursele aeriene interne și turistice. Se va extinde de asemenea rețeaua liniilor aeriene intercontinentale, — în a doua jumătate a anului se va inaugura linia București-Pekin — vom asista la înființarea a 50 de curse turistice pe rutele externe, la crearea a două noi curse săptămînale pe majoritatea traseelor interne. O atenție deosebită se va acorda creșterii coeficientului de utilizare a aeronavelor, ridicării permanente a nivelului de pregătire și specializare a tuturor cadrelor, dezvoltării acțiunii de autoutilare, îmbunătățirii deservirii pasagerilor în aerogări și la bordul aeronavelor noastre.

În încheiere, directorul economic al TAROM-ului s-a referit la faptul că, potrivit datelor furnizate de organele de prognoză aeronautică, anul acesta întreprinderea de transporturi aeriene va transporta pentru prima dată un milion de călători — eveniment care va marca intrarea TAROM-ului în rîndul companiilor din lume cu un trafic intens.

cel mai bun agent de circulație

Zilele trecute s-a desfășurat în București finala celei de-a III-a ediții a concursului «Cel mai bun agent de circulație». Început în luna ianuarie a acestui an, concursul a cuprins întregul efectiv de agenți destinați să apere ordinea și disciplina rutieră. Finala a constat în susținerea unor probe teoretice și practice de dirijare și conducere a autovehiculelor.

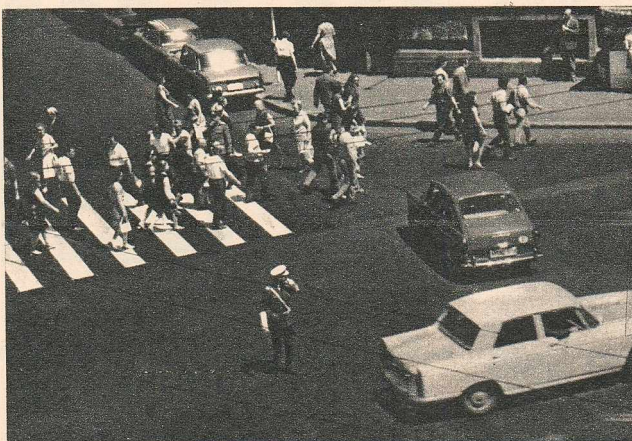
Fotografiile vă prezintă o probă de îndemînare executată în fața pavilionului central din cadrul Complexului expozițional «Piața Șcintei» și un agent de circulație «în examen», pe una dintre arterele bucureștene.

două cargouri de 4500 tone în construcție la brăila

Șantierul naval din Brăila, specializat în ultimii ani în construirea de nave de mic tonaj (remorchere, șlepuri, gabare etc.), a trecut de curînd la construcții de vapoare de tonaj mai ridicat. Este vorba de cargouri cu un deplasament de 4 500 de tone — tipul de navă pe care-l producea în serie și continuă să-l producă Șantierul naval de la Galați. În momentul de față, două asemenea cargouri de 4 500 tone se află în construcție la Brăila, urmînd ca în viitor numărul lor să crească. Pentru realizarea în bune condiții a noilor nave, Șantierul naval de la Brăila a fost dotat cu utilajele necesare.

După cîte sîntem informați, în ultimele săptămîni a fost terminată fabricarea la același șantier naval a două șlepuri de cîte 1 500 tone și a mai multor gabare. Grație unor măsuri tehnico-organizatorice bine stabilite, a reevaluării posibilităților forțelor interne de care dispune șantierul, a analizării judicioase a rezervelor existente, navele au fost executate cu un avans sensibil față de termenele stabilite. Acest remarcabil succes constructorii de nave de la Brăila îl închină apropiatei Conferințe Naționale a partidului și aniversării a 25 de ani de la proclamarea republicii. În felul acesta a fost recuperată de către colectiv și rămînerea în urmă produsă în timpul iernii, cînd Dunărea, înghețînd, a îngreuiat activitatea pe șantier.

teze și paranteze

de Aurel BARANGA

turnee teatrale

Mărturisesc: n-am fost niciodată sedus de ideea turneelor teatrale întreprinse peste hotare. Și asta fiindcă am crezut, pentru că sînt convins, în continuare, că teatrul rămîne arta cuvîntului transmis și înțeles cu emoție. De aceea am privit cu scepticism experiența Teatrului Națiunilor, cu toate rezultatele pozitive înregistrate de această organizație mondială ce și-a propus, prima, să înfrîngă rigurile genului și să arunce o punte peste frontierele rigide ale cuvîntului. Iată însă că am asistat, la Zagreb, la două reprezentații date de Teatrul Național din București și toate certitudinile mele au fost zdruncinate. Pe scenă, «Coana Chirița» și «Cui i-e frică de Virginia Woolf?», în sală, public obișnuit de teatru. Cunoscînd la perfecție spectacolele prezentate, urechea mea urmărea atentă spectacolul sălii. Primele replici au fost ascultate într-o tăcere reculeasă. Nici o reacție manifestă. Treptat însă spectatorii au fost cucerți și, într-o progresie evidentă, ca și cînd publicul ar fi înțeles fiecare cuvînt, s-a stabilit acea comuniune miraculoasă dintre interpreți și sală care asigură succesul unei reprezentații, unicul ei scop, singura sa justificare. Și dacă în cazul «Virginiei Woolf» s-ar mai putea aduce argumentul că e vorba de o lucrare de circulație universală, deci foarte cunoscută, cum să-mi explic minunea la care am asistat, — o sală fascinată, aplaudînd în picioare minute lungi în șir — cum să talmăcesc succesul unui vodevil atît de specific românesc cum este «Coana Chirița»?

Singura explicație, validată de altminteri și de critica din Zagreb, a dat-o jocul actorilor care, știind că au de luptat cu handicapul limbii, au jucat în graiul universal al emoției. Și au jucat cu o asemenea dăruire, patos și înflăcărare, încît un exigent critic de specialitate ne-a declarat la sfîrșitul reprezentațiilor: «Am priceput tot», înțelegînd să aducă, în acest chip, cel mai puternic elogiu unor interpreți și unui teatru ce au înregistrat în turneul lor mai mult decît un răsunător succes, au demonstrat un concept estetic de o deosebită valoare: frumosul nu cunoaște frontiere, teatrul, arta a cuvîntului, putînd constitui un limbaj al tuturor oamenilor și de pretutindeni, un limbaj al frumuseții universale și eterne.

Zagreb, mai 1972

De aproape 15 ani, litoralul românesc al Mării Negre este o permanentă și plăcută surpriză. De aproape 15 ani, și noi care îl vedem în fiecare vară fierbinte, și cei care vin din toate colțurile lumii — atrași de faima mereu mai mare a plajelor — rămânem uimiți de ce s-a realizat aici și de ceea ce fiecare sezon adaugă. Țărnuț soarelui și al nisipurilor de aur (media de 2 200 de ore însorite anual pe plajele, numai din nisip sînt o raritate pe toate meridianele), atrăgător încă din antichitate cînd grecii l-au descoperit și au zis în limba lor mării noastre Pontus Euxinos, adică marea ospitalieră, a devenit astfel țărnuț vacanțelor. Mamaia, Mangalia, Eforie sînt nume astăzi cunoscute pe întreg continentul și dincolo de el. Ne putem lăuda chiar că superlativele pliantelor, în imagini sau în cuvinte, nu reușesc totdeauna să egaleze realitatea.

Am poposit anul acesta pe litoralul nostru către sfîrșitul lunii mai. O dată la care noi românii ne facem de obicei doar planurile vacanței; o dată la care — nu cu mulți ani în urmă — mai făcusem un asemenea popas și m-am trezit vizitator stingher în furnicarul constructorilor zoriți să o ia înaintea sezonului orînduit — atunci — pentru 15 iunie. De data aceasta, în mai, sezonul vacanțelor începuse. Toate stațiunile — întregul șirag de perle, cum bine li se spune — aveau oaspeți. Cei mai mulți veniți — firesc — din țările ale căror mări de-abia în toiu verii ating climatul de la noi din mai sau octombrie. Dar — îmbucurător — și mulți concetățeni de-ai noștri, con-

«Zaza» și «Kiki» — care și-au început tururile prin sateliții olimpici ai Mangaliei, dînd posibilitate oaspeților să înregistreze vizual toate noutățile.

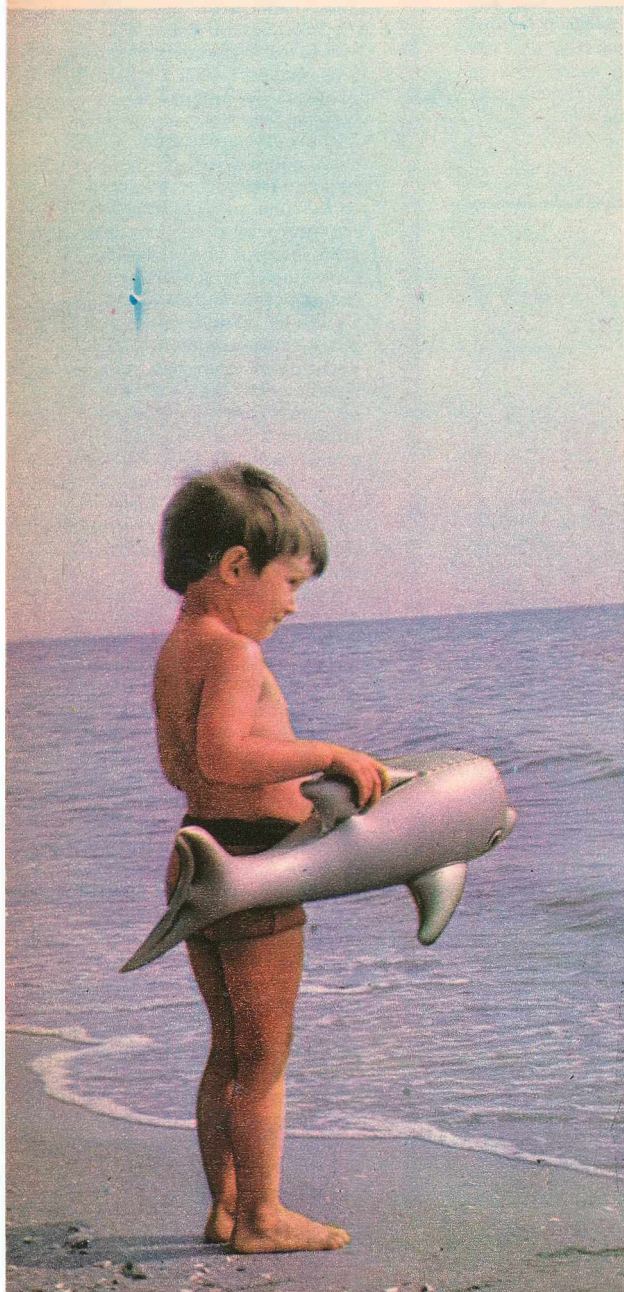
Cunoștință cu infinitul albastru al Mării Negre.

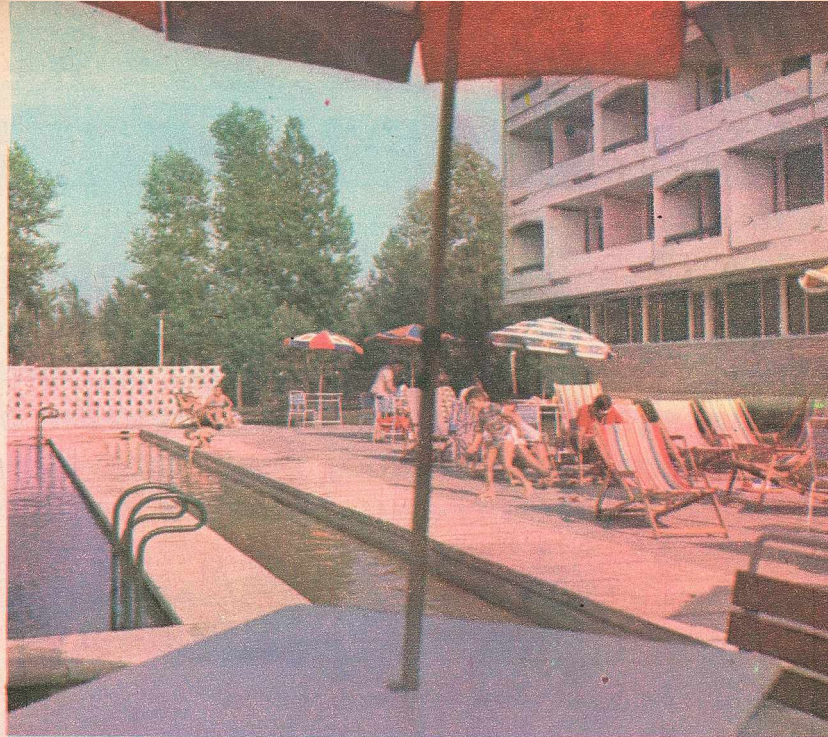

CUM VALORIFICĂM TEZĂURUL TURISTIC (IV)

LITORALUL ÎN SEZONUL '72

de Gh. EPURAN — fotografiile autorului

1972 este anul piscinelor, care aduc lângă hoteluri crîmpeie de mare.

spre dispeceratul O.N.T., instalat — probabil provizoriu — la casele Teatrului de vară. Aici — puțin plăcută surpriză — a trebuit să așteptăm 45 de minute pînă să ne vină rîndul la ghișeu, fiindcă, dacă locuri erau destule, cei doi funcționari nu puteau rezolva mai operativ avalanșa de solicitări, trebuind să elibereze și chitanțe destul de complicate. De ce nu se făcea de la acest dispecerat doar o repartizare pe baza unui simplu tichet și să se lase restul formelor, implicit încasarea sumelor de plată, în grija recepției de la hotelul respectiv, n-am priceput nici noi, nici cei alături de care am așteptat. N-am priceput pînă cînd am avut chitanța în mînă și am constatat un adaos de 10% pentru serviciul făcut de dispeceratul respectiv, adică pentru cele trei sferturi de oră pierdute. Ceea ce confirmă că n-am scăpat încă de confuzia dintre servire și deservire, serviciu și deserviciu. Poate însă cu ajutorul electronicii...

Pe linia acestor servicii, a micilor amănunte care pot face plăcută sau învenina o zi de vacanță, am vrea să subliniem și un alt aspect. Și anume că

Și concetățenii noștri au început să aprecieze lunile socotite altădată în afara sezonului.

«Hanul Piraților», o invitație tentantă de a trece și dincolo de hotarele Mamaiei.

vinși nu știu prin ce împrejurări că climatul marin este tot atît de folositor în ultima lună a primăverii ca în luna lui cupor. Alături de oaspeți, dar fără să-i tulbure, fără să-i incomodeze, constructorii erau și ei prezenți la fel de activi ca în fiecare din ultimii 15 ani. Ce mai fac ei? Să nu uităm că litoralul nostru este doar un adolescent. Un adolescent precoce care crește într-un an cît altul în șapte și în fiecare sezon are nevoie de haine noi.

1972: ANUL PISCINELOR ȘI AL COPIILOR

Sînt numeroase noutățile anului '72 pe litoral. În completarea stațiunilor existente și mai ales a celor patru care alcătuiesc «Olimpul» Mangaliei (Neptun, Jupiter, Venus și Saturn) s-au creat 5 900 de locuri în hoteluri noi și 2 000 de locuri în sate de vacanță și terenuri de camping. Cifra, fără să fie spectaculoasă, confirmă grija pentru sporirea continuă a capacității. Principala preocupare s-a îndreptat însă pe de o parte către realizarea acelor construcții anexe care largesc gama posibilităților de agrement și confortul turiștilor și, pe de altă parte, către îmbunătățirea serviciilor pentru turiști. Adică se caută înlăturarea singurelor slăbiciuni care

ici-colo mai provocau nemulțumiri. În cifre și obiective, realizările pentru acest sezon înseamnă: 29 de piscine și 13 terenuri de minigolf, 16 restaurante, grădinițe pentru copii, săli cu jocuri mecanice, bowlinguri în toate stațiunile, un teren de tir cu arcul la Jupiter, echitație pe plaje, școli de înot și călărie la Neptun; un complex sanatorial cu trei hoteluri și o bază modernă de tratament la Eforie Nord; un bazar reamenajat și un târg de vară la Mamaia; un delfinarium cu un amfiteatru cu 600 locuri la Constanța (alături de planetariu pe malul lacului Tăbăcării); noi baze pentru sporturile nautice pe Siutghiol și lacul de la Neptun. Ca noutate și pondere, piscinele sînt fără îndoială pe primul plan. Ele vor elimina monotonia zilelor în care valurile mării își înalță prea mult crestele și vor prelungi pînă seara orele de înot, făcîndu-le plăcute și pentru cei deranjați de veșnicul neastîmpăr al mării. Ne-a convins de buna apreciere a acestor crîmpeie de mare aduse sub geamurile hotelurilor o după-amiază petrecută în stațiunea Neptun. Instalați în șezlonguri și mîngiați de ultimele raze de soare ale zilei, părinții gustau din plin liniștea vacanței, în timp ce copiii nu conțineau zbulgăiala în ovalul unei piscine făcute pentru ei. Dacă adăugăm

cealaltă mare noutate a sezonului, grădinițele (care vor lua în grijă copiii, acordîndu-le părinților preț de mai multe ore libertate deplină), putem conchide că sezonul '72 este pe litoralul nostru sezonul piscinelor și al copiilor.

ÎNTRU ELECTRONICĂ ȘI RUTINĂ

Serviciile, cea mai delicată «zonă» a turismului nostru estival (nu numai la mare, ci și prin alte părți), sînt fără îndoială în centrul atenției organizațiilor noastre de turism. Faptul că pentru '72 au fost pregătite — în cursuri speciale — 1 000 de cadre din toate specialitățile legate de industria hotelieră și turistică, dovedește cu prisosință preocuparea existentă în acest domeniu. Ne-am convins și practic că multe lucruri s-au schimbat și că deviza noului sezon «maximă solitudine față de turist» are o largă aplicare. Ne-am bucurat și de vestea creării la Mamaia a unui dispecerat care experimentează un sistem electronic de evidență și de folosire a spațiilor de cazare. Tare am fi vrut să-i vedem și eficiența, dar vizita noastră s-a produs probabil prea timpuriu sau într-un moment de... pană. Așa s-a făcut că deși locuri erau libere la mai toate hotelurile, am fost îndreptați

politețea nu poate șterge dezamăgirea neîndeplinirii unei dorințe elementare. Oare se poate simți bine un turist care dorește să ia masa la restaurantul hotelului Aurora «à la carte», dar i se oferă doar cele două feluri de mîncare care figuraseră la meniul fix al grupelor de turiști organizați? Cu toată politețea personalului, noi nu ne-am simțit bine. Și nu ne-am simțit bine nici la barul hotelului — dotat cu un splendid «expresso» — cînd în locul cafelei filtru solicitată ni s-a servit «nes». Asta în ciuda tonului politicos al barmanului și a explicației că nu a fost încă aprovizionat cu cafea pentru aparatul respectiv. Întîmplările de mai sus duc — firesc — la concluzia că modul de comportare al celor ce vin în contact cu turiștii și sollicitudinea lor nu sînt suficiente pentru asigurarea acelor servicii dorite ireproșabile și că modul de organizare, felul cum acționează întregul angrenaj, este cel care hotărăște calitatea serviciilor. Am vrea să punem întîmplările care ne-au nemulțumit pe seama începutului de sezon. Și am vrea să credem că revenind la «Aurora» peste două săptămîni vom putea mînce și altceva decît «supă cu găluști» și «văcuță cu legume» și vom putea încheia dejunul cu un «filtru scurt», slăbiciunea noastră.

«...să ne organizăm mai bine activitatea pentru a folosi mai gospodărește, mai chibzuit mijloacele pe care le avem la îndemână spre a face să crească bogăția națională, să sporească venitul național și, pe această bază, să asigurăm progresul general al patriei, creșterea mai rapidă, peste prevederile din cincinal, a nivelului de trai al întregului nostru popor».

NICOLAE CEAUȘESCU

STĂ ÎN PUTEREA NOASTRĂ!

Anchetă de I. NICOLAE — Fotografii de S. STEINER

«Am examinat cu atenție posibilitățile noastre, ale uzinei noastre, și — în împinerea Conferinței Naționale a partidului și a celei de-a XXV-a aniversări a republicii — AM SOCOTIT POSIBIL ȘI NECESAR SĂ NE SUPLIMENTĂM PROPRIILE NOASTRE ANGAJAMENTE asumate în întrecerea socialistă, astfel:

- Producția marfă peste plan va crește de la 10 milioane la 25 milioane lei.
- Beneficiile vor crește de la 2 la 4 milioane lei.
- Economia de metal de la 280 la 350 tone.
- Autoutilările de la 2 la 2,5 milioane lei.
- În acest an vom realiza în plus 370 tone oțel electric, 140 tone piese din oțel, 150 tone piese din fontă și vom începe fabricația de serie a cazanelor de 6,5 și de 10 tone abur/oră.
- Vom depune eforturile necesare livrării cu două luni mai devreme a unui cazan de 420 tone abur/oră, către platforma industrială de la Pitești.
- De asemeni, vom livra peste plan 1 100 tone utilaje tehnologice complexe pentru industriile chimică, metalurgică și materialelor de construcții».

Datele din angajamentul de mai sus le știu de la tovarășul MARIN SORA, secretarul comitetului de partid al uzinei bucureștene VULCAN. Dar nu m-am mulțumit doar cu atât: am ținut să aflu și temeiul lor.

— Foarte bine, mi-a spus tovarășul Sora, atunci vă propun să porniți de la un exemplu, să cercetați cauzele succeselor și implicit temeiul angajamentelor celor din SECȚIA TURNĂTORIE, care...

- au realizat planul pe luna mai (documentarea pentru acest articol am făcut-o vineri, 2 iunie) la toți indicatorii — fizici, economici, de cali-

tate — cu cinci zile mai devreme;

- și-au îndeplinit, cu aceleași cinci zile mai devreme, obligațiile revenind din 38 de contracte planificate, și în avans, din încă trei contracte;
- au primit felicitări de la mulți dintre beneficiari (e o bucurie să citești, de pildă, telegrama venită de la Uzina metalurgică din Timișoara), care au ținut să-și arate satisfacția pentru felul în care sînt realizate produsele noastre turnate.

Cum s-ar spune, în turnătoriile de la Vulcan, procesul de autodepășire este în toi. Rezultatele le-am aflat, ne-am bucurat de ele și spunem pe românește «la mai mare!»; dar să încercăm să ajungem și la cauzele lor. Pentru că schimburile de experiență de orice fel ne sînt necesare nouă tuturor celor care ne-am asumat — fiecare în domeniul lui — sarcina națională a realizării acestui cincinal cu mult înainte de finele lui calendaristic. Ne ajută, socotesc, să găsim căile cele mai variate pentru crearea condițiilor necesare îndeplinirii și depășirii angajamentelor, necesare lichidării neajunsurilor.

*

La secția turnătorie, discuția o încep cu maestrul CONSTANTIN APOSTOL.

— Cauzele împlinirilor noastre? Am înțeles că trebuie, am vrut și am știut să ne mobilizăm — asta-i!

*

Tovarășul ing. DUMITRU GAFIȚEANU adaugă alte argumente:

— Pe de o parte sîntem un colectiv matur, iar pe de altă parte am fost, ca să spun așa, puși în cunoștință de cauză: a fost mobilizat întreg colectivul uzinei. Sarcinile au fost larg difuzate. Absolut toți oamenii știau ce așteaptă țara, partidul, de la noi. Apoi am discutat, ne-am făcut socotelile, ne-am precizat singuri sarcinile sporite, ni

le-am însușit cum spunem noi, apoi pur și simplu am trecut la treabă.

*

De la tov. ing. ROMEO PĂTRAȘCU, șef al turnătoriei de oțel și membru al comitetului de partid pe secție, care se preocupă cu problemele producției, aflu cu mult mai multe:

— Am obținut succese și ne-am sporit angajamentele mulțumită mai multor factori, dar înainte de orice țin să vă faceți o imagine despre colectivul nostru, pentru că rezultatele nu sînt ale unuia sau altuia dintre noi, ci ale întregului colectiv.

Pare paradoxal față de rezultatele în muncă, și totuși colectivul nostru este — ca vîrstă — unul dintre cele mai tinere din uzină. Maiștrii Ion Dragomir și Gheorghe Neacșu au fost promovați din rîndul muncitorilor abia în '71. Dar ei s-au maturizat, ca și mulți alții, tot aici, la noi, în bătălia pentru îndeplinirea unor sarcini deosebit de grele însă și deosebit de interesante, profesional vorbind.

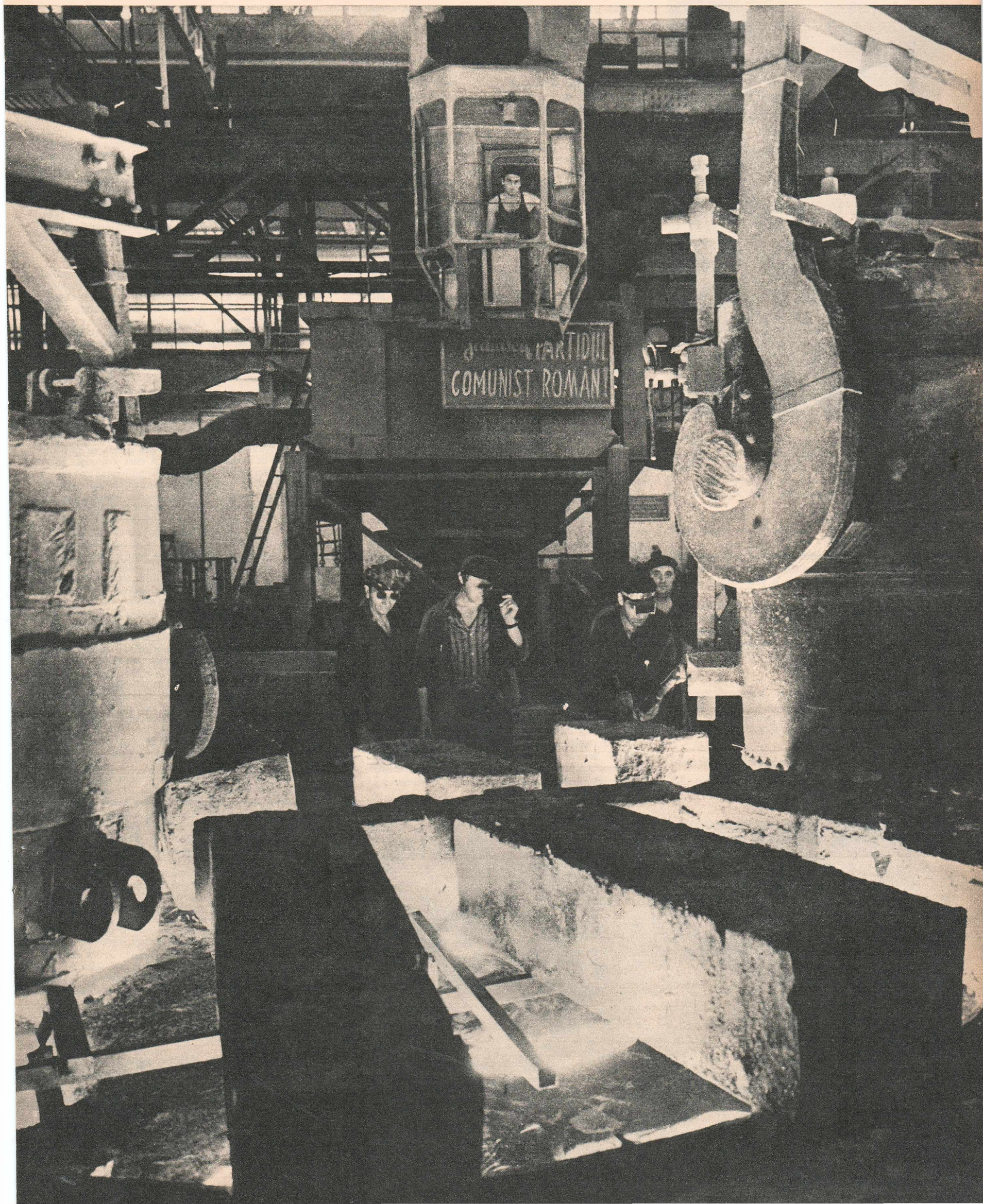
Așa, de exemplu, este un motiv de satisfacție și de mîndrie felul rapid în care am reușit să ne însușim execuția, turnarea, la parametrii planificați și la calitatea impusă de importanța funcțională a unui produs de talia «traversei dansante» pentru vagoanele de căi ferate, produs bine apreciat de beneficiarii noștri din străinătate.

Firește, avem nume cu care ne mîndrim — ing. Dumitru Gafițeanu, maiștrii Constantin Apostol, Barbu Buracu, Vasile Stan, Ioan Predescu, șefii de echipă Tudor Z. Ion, Ilie Cercel, Dumitru Savu, sudorul Cocos Răducanu, formatorii Nichifor Socaci și Petre Gheorghe — însă impor-

(Continuare în pag. 14)

Turnătoria de oțel. Un moment special: turnarea unei piese ale cărei proporții nu mai are nevoie de comentarii.

ȘI A CELEI DE-A XXV-A ANIVERSĂRI A REPUBLICII

— Cotitura s-a făcut pe linie administrativă dar mai întâi pe linie politică. Metoda noastră de bază este discuția de la om la om. Sînt bune ședințele dar trebuie discutat și cu fiecare om în parte. Începutul l-au făcut comuniștii. Apoi toți au devenit propagandiști ai importanței realizării noilor sarcini.

Noul, pentru că în toate acestea este vorba despre «un nou», se pare că-și face loc pretutindeni. Șeful secției turnătorie, ing. ION STĂNESCU, mi-a spus multe despre noul fel de a concepe munca de conducere:

— La baza realizărilor trecute și a angajamentelor viitoare stă și participarea conducătorilor la procesul de producție. Vreau să spun că nu ne rezumăm la a da poziții, la a trasa sarcini, ci, pornind de la cunoașterea situației efective «din teren», antrenăm la conducere — și cred că spun bine așa — întregul colectiv. Cu alte cuvinte îi stimulăm pe oameni să aibă inițiativă, să facă propuneri, pentru mai buna desfășurare a muncii și totodată sîntem receptivi la propunerile «de jos».

O mențiune! Căutăm să rezolvăm imediat orice problemă ridicată de muncitori, fie că e «în interesul serviciului», deci o problemă de producție, fie că e «în interes personal». Așa, de exemplu, Mihai Necula, absolvent al liceului și al unei școli tehnice, a solicitat o încadrare corespunzătoare pregătirii sale; iar Ilie Moldoveanu a solicitat o treaptă de salarizare. Le-am dat oamenilor ceea ce li se cuvenea, și acum lor li se pare firesc să răspundă la fel, cu aceeași măsură, la pretențiile sporite ale uzinei.

În sfîrșit, țin să mai adaug că am urmărit și urmărim să crească autoritatea și prestigiul conducătorilor în procesul de producție. Cu alte cuvinte, sîntem exigenți, înainte de toate, cu propria noastră conduită, fie că sîntem ingineri sau maeștri.

M-am întîlnit la VULCAN cu oameni interesanți, care mi-au spus lucruri pasionante, însă cuvintele maestrului principal IONIȚĂ FLOREA de la turnătorie de fontă au avut o simplitate și o încălzire de-a dreptul emoționante. Le reproduc întocmai:

— Orice piesă, orice agregat, orice obiect dat ori cu un moment înainte de termen, ori în plus, are o influență, contribuie, vreau să spun, la dezvoltarea ansamblului economiei noastre și asta atrage și creșterea nivelului nostru de trai.

Eu ca și Ion Flămînzeanu, Ana Reușea, Neagu Răileanu, Gheorghe Glăvan, Marin Micu, Ioan Drăgan, precum și toți ceilalți tovarăși ai mei, considerăm chemarea la întrecere și răspunsurile la chemare ca dovezi ale atasamentului poporului nostru față de partid, față de tovarășul Nicolae Ceaușescu. Și e absolut necesar să terminăm cincinalul cu un semestru mai devreme.

Părăsesc secția turnătorie. Pe drum aflu de la tovarășul MIRCEA STĂNCESCU, tehnician la cabinetul tehnic, o gazdă neobosită în ciuda părului cărunț, că cercul inovatorilor de la Vulcan s-a situat în 1971 pe locul întîi în clasamentul sectorului 6; iar acum aspiră la locul de frunte pe municipiu.

— M-ar bucura să aud că-s și primii pe țară.

Părăsesc uzina plin de vești bune, dar mai ales plin de încredere și admirație față de acești oameni harnici.

Am vorbit cu mai mulți oameni. Fiecare mi-a spus ce a crezut el că este mai important. Și totuși, în vorbele tuturor am găsit, am simțit ceva comun: ACELAȘI SENTIMENT. Sentimentul atât de excelent precizat de secretarul general al partidului nostru: «...stă în puterea noastră să gospodărim mai bine mijloacele de care dispunem și să obținem rezultate și mai bune».

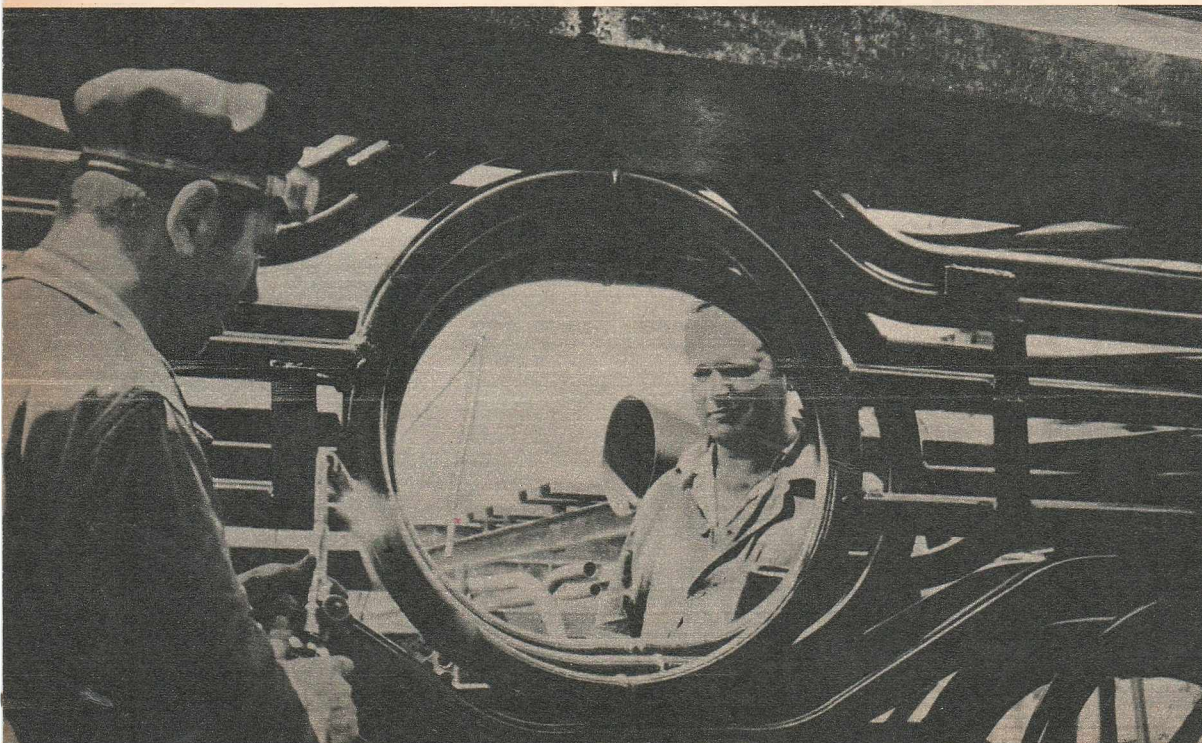
Secretul succeselor echipei lui Gh. Burcică: pregătirea anticipată — adică studierea documentației, organizarea locului de muncă, repartizarea oamenilor la lucrări adecvate calificării lor, stabilirea de sarcini precise — a fiecărui schimb. Angajamente: pînă în august, un degazor peste plan.

tante au fost reconsiderarea muncii colective pentru rezolvarea tuturor sarcinilor și totodată creșterea responsabilității personale a tuturor, de la șeful secției pînă la fiecare muncitor în parte.

Colectivul nostru a dobîndit o coeziune intimă favorabilă și realizării celor mai dificile probleme; și creșterii nivelului nostru profesional și politic; și creșterii disciplinei de producție și tehnologice; și perfecționării metodelor de conducere; într-un cuvînt, favorabilă autodepășirii.

Tov. DUMITRU TEODORESCU, secretarul biroului organizației de bază a partidului de la turnătorie de oțel, ține să releve rolul deosebit pe care l-a avut și-l are munca cu omul, atunci cînd e vorba de înțelegerea necesității unor sarcini sporite.

Ion Marin — un șef de echipă care prin meserie și-a câștigat o faimă.

literare

de Traian STOICA

ADRIAN POPESCU:

„umbria”

Cred că am citit pînă în momentul redactării acestor rînduri mai tot ce s-a scris despre cartea poetului Adrian Popescu. *Umbria* (Ed. Dacia) a cîștigat adevărata totală a criticilor — nu puțini — care s-au preocupat de lirica tînarului debutant. Critica nu a anunțat o promisiune, ci a confirmat o realizare. Mai mult: mărturisindu-se surpriza, s-a subliniat categoric *maturitatea* artistică a tînarului poet, recunoscîndu-i-se o stăpînire indiscutabilă a limbajului și un univers liric propriu, distinct. Poetul e consacrat chiar de la debutul său editorial. Cartea obține și premiul pentru debut al Uniunii scriitorilor.

Insistăm asupra modului de recepționare a *Umbriei*, deoarece acesta ni se pare a nu fi lipsit de o oarecare semnificație. Cartea nu a fost înregistrată *la rece*; un aer sărbătoresc, potrivit cu întîmpinarea celui ales, a însoțit evident judecățile de valoare. Aprecierile, fără rezerve, au fost transmise cu satisfacție, jubilativ. E ceea ce am mai întîlnit la debutul lui Emil Brumarul sau, de la un timp, la considerarea cărților lui Petre Stoica. E ceea ce se întîmplă cînd avem în față o poezie marcată de autentică emoțivitate. În accentul de căldură ce-și face prezența la primirea unei astfel de poezii se manifestă, desigur, bucuria întîlnirii cu valoarea; dar își mai face loc aici și sentimentul că după lungi și răbdătoare așteptări, lectorului și criticului le e dat să citească și să vorbească despre o poezie care realmente provoacă incîntarea. Și aceasta pentru că în orice stadiu de evoluție a expresiei s-ar găsi poezia, ea nu poate fi frustrată de datele comunicării. A unei comunicări menținute, nici nu e cazul să mai pomenim în zona specifică a poeziei. Din care nu va lipsi afectivul. Or, în momentul de față, sîntem suprasaturați de producțiile unor făcători de versuri pline de obscurități confectionate din silnice alăturări de cuvinte goale de har și idee. Versuri care nu sînt numai ale debutanților, ci și ale unor auctori care au trecut cam de mulțisor pragul tinereții. În asemenea situație, apariția unor cărți de poezie ce-și merită numele e firesc să provoace o atitudine mai deosebită, o atitudine din care se degajă necenzurat, oricare ar fi formația criticului, simpatia și satisfacția. Deoarece critic și cititor nu se pot susține vibrației în vers a emoției adevărate.

De la primul poem din *Umbria* intrăm în universul liric de pure afecte și diafane vocale ale poetului: «*Prin pulberea lumii, copil, cu părul plin / De vieși mari de aur și fluturi de noapte / Cît ai mers stîrnind praf alb cu tăpile / Pînă la steaua în care te-ai aprins / Din vale urca un fîm albăstrui / și se simțea dulceața unui nor de rășină / Ca și cum acolo un sat de dulgheri / Și-ar fi făcut sălaș tîmii / Sau subțiri păstori de albine / Ce te-au rugat să sezi cu ei la cină / Prin pulberea lumii, copil cu părul plin / De vieși mari de aur și fluturi de seară / Pînă cînd n-ai mai fost decît un lung / Fuior de raze-n mina nimănu* ». (Prin pulberea lumii.)

Parcurgînd cartea, vom observa că acest poem liminar, departe de a fi un accident, sună oarecum programatic pentru poezia lui Adrian Popescu. În *Umbria* avem de-a face cu un poet care nu aspiră la puritate, ci se identifică ei. Poetul acesta trăiește în zonele pure existențiale ca în elementul său. Condiția de inefabil a poeziei e realizată continuu. Distihul «*Jubești nu steaua sau piatra / Văzduhul dintre ele*» își pune pecetea indelebil peste lirica *Umbriei*. Insolitul poeziei e obținut pe o cale originală; poetul nu transfigurează realitatea, el ne relevă o natură gata transfigurată. Acțiunea lui se rezumă doar a intra în acest peisaj dat, de a se identifica lui. Versurile: «*Într-o altă dimineață abia trezit / Am zărit un porumbel în pervaz / Și m-am bucurat la fel, străfulgerat / Că am la mîna zece ciocuri lucind / De corn și sîdef*» sună cum nu se poate mai simbolic pentru structura poeziei lui Adrian Popescu. O poezie care atestă nuntirea autorului cu puritatea, așa cum de altfel o mărturisește și în acest miniatural poem: «*O flacără e mai de preț / Ca o mireasmă aurie / și piatra scumpă e îngheț / din care îmi trimiți solie / Și mina dacă o întind spre focul pur / ca înspre Mire / inel pe deget îmi aprind / cu semnul sacru de unire*». (Solie.) Eterată, poezia nu e concepută ca un act gratuit și incomunicabil. Mesajul de frumusețe și înnobilitate e conținut în poezie. Arderile poetului nu se vor consuma în gol. «*Veți mai simți o arsură pe mînă*» ne avertizează el cu ceea ce se va întîmpla după ce se va desăvîrși trecerea sa prin lume.

Făcînd corp comun cu simțirea, mijloacele de expresie se nasc odată cu emoția. Transparența și sugestiile cuvîntului muzical și plastic totodată, nu dau impresia de *transmitere*, ci pe aceea de organică și «pontană» iscare. De aici aceea surprinzătoare stăpînire a limbajului. Deci, suficiente motive pentru ca și semnatarul acestei scurte prezentări să considere debutul lui Adrian Popescu ca afirmarea deplină a unui poet de la care, dată fiindu-i tinerețea, se așteaptă o lungă și fructuoasă carieră lirică.

stela enache

— De la consacrarea ta ca solistă de muzică ușoară a trecut o oarecare vreme. Acest lucru îmi permite deci să te întreb: ce satisfacții, ce consideri că ai realizat până acum?

— Mai întâi faptul că am început să cânt mai mult piese — cum le spunem noi — de linie, de «respirație», adică piese mai pretentioase din punct de vedere vocal. Natural, premiul obținut la Mamaia mi-a dat curajul să atac partituri mai dificile, de factură deosebită față de «melodiile de copilărie» ale începuturilor mele. Am fost apoi mult mai solicitată de radio și TV, principalele noastre căi spre public. În prezent, satisfacțiile mele sînt, într-un fel, modeste: fiind studentă a Conservatorului din Cluj, trebuie să mă împart între școală și București.

— Înainte de a deveni cunoscută publicului, mai precis atunci cînd erai o «copilă», cum îți place să spui, ai avut vreun idol?

— Nu am avut și nu am idoli. Mi-a plăcut Connie Francis, dar n-am încercat niciodată s-o imit, pentru că eram conștientă de faptul că imitația știrbește personalitatea, lucru determinant, esențial, în cariera unui cântăreț. În ceea ce privește prezentul, am, ca orice iubitor de muzică, preferințele mele, și ele converg către Mihaela Mihai și Florin Bogardo.

— Vorbeai de ideile exprimate în cîntece. Ce faci cînd îți se oferă o piesă al cărei text este banal, sălcu, incapabil să trezească vreo sugestie?

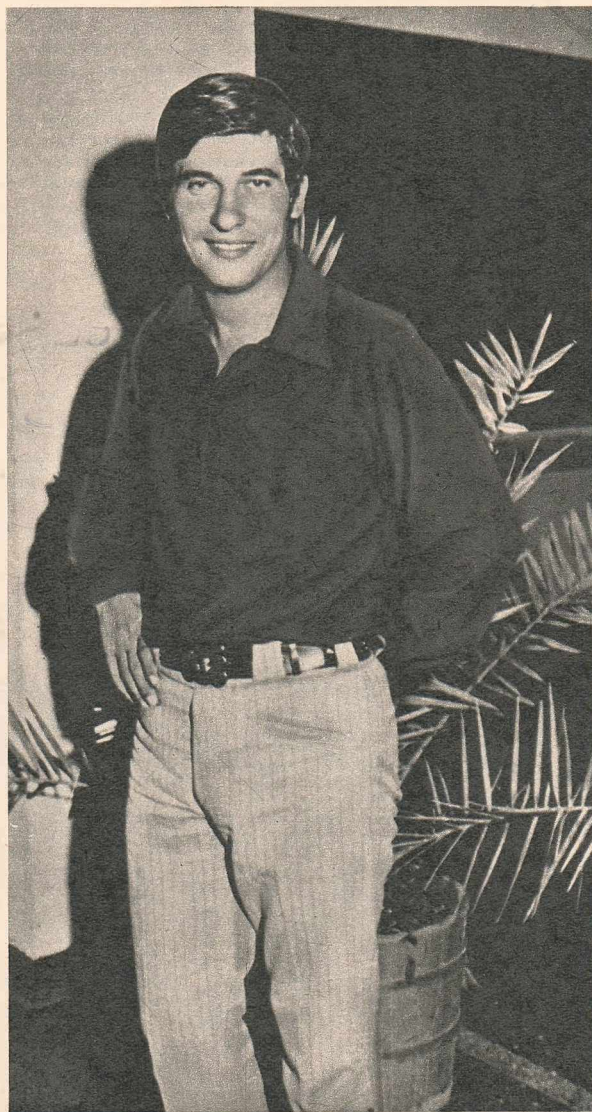
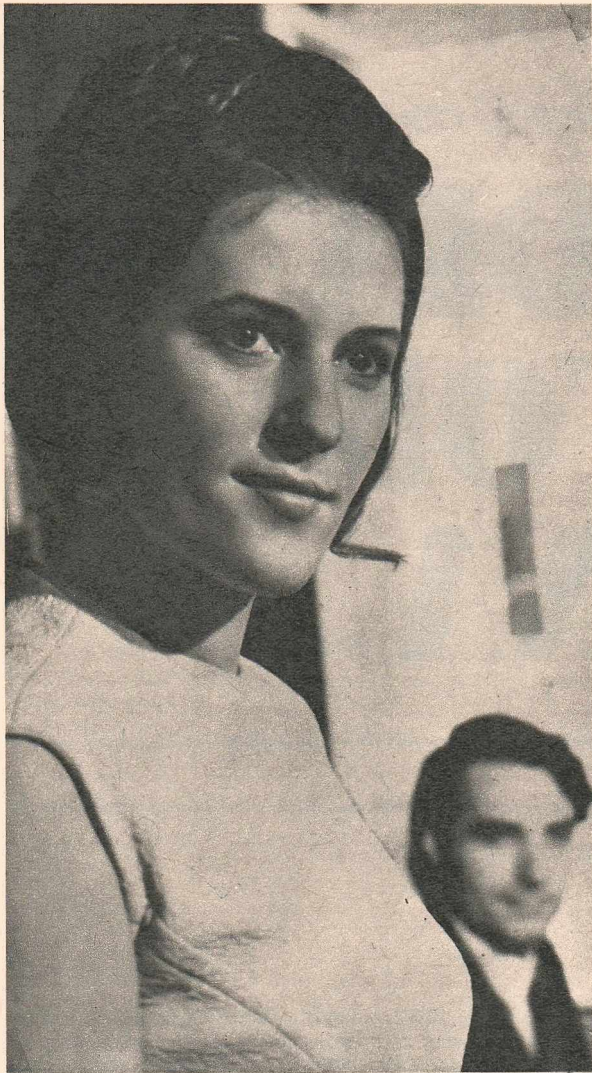
— Atunci cînd un cîntec nu-ți spune nimic — ar fi bine să-l refuzi. După mine, textul e primordial. De aceea, muzica ușoară apelează din ce în ce mai des la poezii clasice. Alți factori esențiali ai cîntecului sînt orchestrația, iar în cazurile radio, TV — sunetul. Și acestea trebuie să se încadreze neapărat în atmosfera piesei respective. Adică, la o piesă lentă eu prefer — pe lângă secția ritmică — alăturile și corzile, în cazul uneia ritmate îmi place să se evidențieze suflătorii și, bineînțeles, secția ritmică.

— Știu că la începuturile tale în ale muzicii ușoare ai participat la una dintre edițiile festivalului de jaz de la Ploiești. Ai renunțat la jaz?

— Nu, de loc, jazul continuă să-mi placă foarte mult. Din păcate nu am la îndemînă nici o partitură de jaz românesc, cu toate că am auzit că ceva-ceva există. La terminarea facultății, cînd timpul va fi mai îngăduitor cu mine, intenționez să reiau această veche pasiune. Aș dori chiar o colaborare cu cvintetul de jaz «București».

— În ciuda timpului limitat pe care îl ai la dispoziție, vîd că totuși îți continui, și nu fără succes, activitatea...

— Într-adevăr, continui să apar în diverse programe de radio și televiziune cu melodii noi. Am terminat de asemenea primul meu disc realizat împreună cu colegul George Enache. Mă pregătesc apoi pentru Festivalul de la Mamaia și totodată lucrez la un nou disc.

— Referindu-te la relațiile tale cu compozitorii declarai, în preajma consacrării, că nu poți refuza pe nimeni, că ești gata să cânti tot ce îți se oferă. Ți menții și astăzi această convingere?

— Relația compozitor-interpret este destul de delicată. Este greu să refuzi direct un compozitor, de aceea am început să-mi aleg eu melodiile care mi se potrivesc. Apoi, cîțiva compozitori îmi cunosc deja posibilitățile, deci pot să scrie pentru mine. Astfel, George Grigoriu, Temistocle Popa, Gelu Solomonescu, Petre Mihăescu au căpătat mai multă încredere în mine, dîndu-mi în grijă multe din creațiile lor.

— Se discută într-o vreme problema înființării pe lângă conservator a unei secții de muzică ușoară. Judecînd după propria ta experiență, crezi în necesitatea unei astfel de școli?

— Categorical, da! O asemenea școală poate ajuta pentru că, îndrăznesc să cred eu, orice cîntăreț de muzică ușoară are nevoie de serioase cunoștințe teoretice muzicale. Stăpînindu-le, poți lucra mai ușor cu compozițiile, îți poți spune părerea în privința melodiilor pe care le cânti și mai ales a orchestrațiilor. Apoi mai este și un alt aspect — expresivitatea, întreaga prezență scenică a solistului pot fi corectate și îmbunătățite cu ajutorul unei asemenea școli.

— «Spune-mi ce cânti, ca să-ți spun cine ești»; după acest dicton s-ar părea că tu ești un băiat vesel, ca o primăvară fără griji. N-ai vrea oare să te mai intristezi cîteodată, să suferi de dor sau, mă rog, pentru o dragoste nefericită?

— Ai pus degetul pe rană, pentru că duc într-adevăr dorul unor piese melancolice, de sensibilitate, care să mă solicite pe plan interpretativ. Faptul de a mă fi lansat cu melodii săltărețe a determinat pe compozitori să-mi ofere partituri scrise numai în acest gen. Totuși cred că mi-am împlinit vechea mea dorință, aceea de a cînta și altfel de piese, în cadrul spectacolului «Revista e în sărbătoare». De asemenea, pentru viitorul nu prea îndepărtat — Festivalul de la Mamaia — George Grigoriu mi-a promis o melodie lirică.

— Avînd deja o experiență scenică (soco-tînd și anii dinaintea lansării tale), care crezi că ar fi mijloacele cele mai eficace pentru a ajunge la inima publicului?

— Cred că determinant este modul în care simți sala. De aceea eu, cînd cînt, încerc să vîd reacția publicului, hotărîndu-mă apoi asupra mișcării și a interpretării. Nu-mi fac un plan de bătaie dinainte, ci aștept pur și simplu contactul cu sala.

— Cînti deci exclusiv pentru public?

— După mine, atașamentul față de public este condiția principală a unui cântăreț. Mai există, bineînțeles, și plăcerea personală de a cînta...

george enache

Continuăm ancheta noastră dedicată femeii contemporane, prin încercarea de a surprinde câteva aspecte din viața de astăzi a femeilor de la sate. În acest scop ne-am adresat câtorva persoane care, prin natura activității, cunosc nemijlocit munca, preocupările și aspirațiile lor.

CÎTE CEVA

DESPRE CONDIȚIA FEMEII ÎN SATUL CONTEMPORAN

PRESEDINTA, TRACTORUL ȘI DOINA...

de Iuliana POP

NU NUMAI BĂRBAȚII SÎNT DE VINĂ

Prima noastră interlocutoare, Maria Fulea, — cercetător principal la Centrul de cercetări sociologice — are nu numai adecvata pregătire teoretică, dar și o bogată documentare faptică rezultată dintr-o temeinică muncă de cercetare pe teren.

— De curînd, în revista «Lupta de clasă» (nr. 2/1972) a apărut un articol semnat de Ana Gluvacov, în care se arăta că ponderea femeilor în sfera forței de muncă active a cooperativelor agricole de producție este aproximativ de 60%. Autoarea materialului afirma că nivelul de calificare al cooperatoarelor este inferior celui al bărbaților, situație ce se răsfrînge negativ asupra producției agricole. Care este părerea dv.?

— În urma unor investigații făcute de sectorul de sociologie rurală și agricolă al Centrului de cercetări sociologice

între anii 1968-1972, asupra a circa 50% din numărul total al cooperativelor agricole de producție din țară, am constatat că ponderea femeilor este mult mai mare decît 60% din totalul resurselor de muncă. Majoritatea femeilor sînt încadrate în formațiunile colective de muncă din sectorul vegetal — unde gradul de încărcare într-un an agricol este mai redus, deci și volumul veniturilor — și mai puțin în cel zootehnic, pentru a lipsi aproape total din sectorul de construcție și activități anexe. Chiar dacă gradul de pregătire tehnică al femeilor este inferior față de cel al bărbaților, nu se poate vorbi de o lipsă de calificare. Și iată de ce: ele posedă cunoștințe tehnice de bază însușite de-a lungul anilor la cursurile agrozootehnice organizate la nivelul fiecărei unități; nu trebuie să ignorăm nici transmiterea cunoștințelor și formării deprinderilor de cultivare a pămîntului prin tradiție, datorită mediului și prin intermediul familiei. Dacă «feminizarea» agriculturii

are repercusiuni, cîteodată, asupra volumului producției, în nici un caz nu afectează calitatea.

— Dacă ponderea femeilor în producția agricolă este atît de mare, credeți că ar fi necesar să existe o acțiune organizată de promovare sistematică a acestora în funcții corespunzătoare de conducere?

— Evident, da. De altfel, în numeroase documente de partid s-a subliniat necesitatea promovării femeilor în funcții de conducere. În agricultură, deși, în general, această cerință este împărtășită de factorii responsabili din toate compartimentele, în mod real nu se trece la transpunerea ei în practică. Ponderea femeilor în consiliile de conducere ale cooperativelor este aproape neglijabilă, chiar în unitățile unde ele formează majoritatea forței de muncă.

— De pildă?

— La C.A.P. Biled — județul Timiș — din 17 membri ai consiliului numai trei sînt femei: contabilă și două cooperatoare. Cooperativele agricole din Jariștea, Traian, Hărman și Chirnogeni au fiecare numai cîte o singură femeie în consiliul de conducere, care este ori inginer agronom, ori zootehnist, deci un cadru calificat care de drept intră în consiliu. De asemeni, din 59 de brigăzi de producție — ale celor cinci C.A.P.-uri amintite — numai una a fost încredințată unei femei, iar din cele peste 150 de echipe de muncă existente, numai două sînt conduse de femei. Dacă reținem faptul că în aceste formațiuni de lucru numărul femeilor este majoritar, putem desigur să ne dăm seama că nu a existat o preocupare din partea forurilor locale de a promova în aceste posturi femei. De altfel, dacă trecem în revistă toate cooperativele agricole de producție din țară, observăm că sînt foarte puține femei care dețin funcția de președinte de C.A.P., cu toate că, îndeobște, acolo unde acest lucru se întîmplă, cooperativele obțin rezultate foarte bune. După cum vedeți, o adevărată inechitate.

— Criteriul cantității este singurul argument pentru promovarea sistematică a femeilor în funcții corespunzătoare de conducere?

— Nu numai acesta, natural! Am întreprins o investigație sociologică pe 1 000 de subiecți, dintre care circa 600 femei cooperatoare. Aproximativ 90% au opinat favorabil pentru promovarea femeilor, motivînd: «femeile sînt tot atît de pregătite profesional ca și bărbații; sînt buni organizatori, au arta de a conduce; sînt muncitoare, sînt mai conștiințioase decît bărbații în general; sînt înțeleghătoare, sînt corecte etc.».

În majoritatea lor covîrșitoare, femeile anchetate au susținut că nu sînt promovate în mod corespunzător în funcții de conducere pentru că «femeile nu sînt alese de obicei», deși nivelul aspirațiilor sociale poate fi demonstrat de afirmații ca: «personal, aș munci oriunde în funcții de conducere în locul unui bărbat»; «orice femeie bună, conștiințioasă, este capabilă să fie șef al unei formațiuni colective de muncă» etc.

De ce nu sînt alese? De ce nu se aleg? Fără îndoială din cauza prejudecăților și a unor practici necorespunzătoare care continuă în virtutea inerției. De altfel, e interesant de remarcat că circa 10% din femeile anchetate afirmă că numai bărbații pot și trebuie să conducă. După cum vedeți nu numai bărbații... sînt de vină.

DAR LA CONDUCEREA COMUNEI?...

Pe Ioana Simionescu, președinta Consiliului popular al comunei Gheorghe Lazăr, județul Iași, o cunoaște foarte multă lume din sat, de la județ, din Capitală. Nu numai pentru că este harnică, gospodină și întreprinzătoare, pentru că a făcut comuna ca o floare, ci mai ales pentru că este una dintre puținele femei-primar.

SĂ NE CUNOASTEM
TELEVIZORUL

televizorul și timpul

de Pavel CÂMPEANU

SCOP ȘI REALITATE

Hotărînd să cumpere un televizor, fiecare și-a propus un anumit scop. Dezbaterele familiare inerente au cîntărit îndelung argumentele pro și contra. Tații au rostit raționamente înțelepte gîndindu-se pe ascuns la marile finale ale fotbalului internațional; mamele — la duminicile organizate (sau dezorganizate) după ora meciului și distanța pînă la stadion; amîndoi părinții — la somnul, lecțiile, viața echilibrată și sănătatea copiilor; copiii — la giganți, la Ex-Terra și la fascinantele urări de noapte bună de la 19, 20. Iar bunicii — la șirul serilor pline de delicii, seducătoarele filme, concerte, reprezentații de teatru, de operă, seară după seară, într-un cortegiu triumfal.

Și decizia a fost luată. După pregătirile de rigoare: stabilirea locului, poziției, achiziționarea unei măsuțe, fixarea punctului pentru amplasarea antenei și așa mai departe, bizara cutie a fost aleasă, achiziționată, adusă acasă în impozantul ei ambalaj și instalată. Placa de sticlă a căpătat nuanța de opal pe care o prevedea cronicarul vizionar din anii 20' (lumină selenară cu al cărei reflex în ferestrele caselor ne-am obișnuit atît de mult) și viața cotidiană a familiei a intrat într-o perioadă de adevărate seisme. Sînt modificate o serie de deprinderi stabile ale conviețuirii familiare; se formează, treptat, anumite deprinderi noi. Ritmul odihnei, al activităților depuse în casă (gospodărie, lecții, studiu, lectură), apoi ieșirile (vizite, spectacole, plimbări) suferă schimbări cel mai adeseori importante, chiar dacă trec neobservate de către aceia pe care îi privesc în mod direct.

Aceasta este prima și cea mai discutată legătură a televizorului cu timpul. Sociologii o numesc modificarea bugetului de timp liber.

Dar pentru a ajunge la bugetul de timp este nevoie să aruncăm o privire retrospectivă. Ce se întîmplă — să zicem — în cursul primului an după cumpărarea televizorului? Mama a devenit stelistă; bunica preferă lecțiile de germană și boxul; tatăl e supărat pe Dan Deșliu, dar mai ales pe juriul Stelei fără nume, iar copilul, care avea un somn excelent, a căpătat o bruscă dar constantă insomnie care din ferocitate încetează îndată după ora 22.00.

Indiferent ce ne-am propus să urmărim cu precădere,

televizorul ne extinde aria de interes. Și orice denumire ar avea emisiunile pe care le preferăm sau pe care ținem cu strășnicie să nu le scăpăm: Teleenciclopedia, Mai aveți o întrebare, 24 de ore, Teatru TV sau oricum altfel — ceea ce obținem de la televizor este de fapt un flux de comunicări.

Aceasta este realitatea și — ca orice realitate — ea este indiferentă față de scopurile noastre, inclusiv cele pe care ni le propunem pe vremea cînd proiectam cumpărarea televizorului.

SENS UNIC

Această comunicare prin imagini cinetice, transmise la distanță are unele proprietăți specifice. În măsura în care beneficiem de comunicarea televizuală sîntem nevoiți să ne adaptăm acestor proprietăți, fie că ne convin sau nu. Una dintre aceste proprietăți privește desfășurarea comunicării televizuale în timp.

Să presupunem un eveniment: o mare manifestație a tineretului american împotriva războiului din Vietnam; să presupunem doi tineri din țara noastră pe care îi interesează acest eveniment. Unul se informează asupra lui citind o relatare publicată în presă. În același timp, celălalt urmărește un reportaj pe aceeași temă transmis la televiziune. La un moment dat ambii sînt nevoiți să se întreprupă. Cel care citea ziarul reia apoi lectura din punctul unde se oprise. Cel care se uita la televizor reia vizionarea din punctul unde a ajuns emisiunea în momentul respectiv. Comunicarea a continuat să se desfășoare și în intervalul cînd ei nu o urmărise.

Comunicarea scrisă este în același timp depozitată. Ea poate fi recepționată în întregime cu oricîte și oricît de lungi întreruperi. În cazul televiziunii, recepționarea integrală presupune nu numai ca emisiunea și recepția să fie egale ca durată, dar și concomitente. Comunicarea televizuală este continuă în timp. Din cauza acestei caracteristici televizorul este cel care ne impune atît ritmul cît și momentul vizionării.

Iată cum proprietatea continuității în timp a comunicării prin televiziune ne pune în situația de a fi mai puțin liberi față de televizor decît față de ziar.

Să ne întoarcem din nou la cei doi tineri. Să presupunem că cel care citește ajunge la un pasaj pe care nu-l înțelege clar sau pe care dorește să-l rețină mai bine. În modul cel mai firesc el va reciti pasajul respectiv. Să presupunem, în continuare, că cel care vizionează reportajul la televizor are aceeași dificultate sau aceeași dorință. Nimic de făcut. El nu poate repeta vizionarea secvenței care îl interesează: comunicarea televizuală este ireversibilă în timp. Ea se scurge în sens unic.

Proprietatea ireversibilității în timp fixează comunicării televizuale limite riguroase mai ales în ce privește eficacitatea sa instructivă. Repetito est mater studiorum. Dacă nu poți repeta — nu poți învăța. Iată de ce cunoștințele pe care le dobîndim prin televizor tind să fie mai colorate (fiind percepute senzorial și în parte intuitiv) dar mai puțin temeinice decît cele obținute prin lectură. Tocmai această dublă particularitate creează cele mai multe și mai delicate probleme specialiștilor care studiază potențialul pedagogic al televiziunii. Televiziunea școlară sau universitară are de rezolvat în primul rînd contradicția dintre necesitatea repetării — care e o condiție fundamentală a învățării — și ireversibilitatea în timp a comunicării televizuale.

CONȚINUT UNIC

În timp ce citim nu putem sta de vorbă — dar putem întrerupe lectura pentru a spune sau a întreba ceva. Lectura presei permite întreruperea procesului de recepționare a comunicării pentru efectuarea altor activități. Audiția radiofonică permite practicarea altor îndeletniciri nu prin întreruperi — ci concomitent. Nu numai frizeriile, restaurantele, unele magazine utilizează aproape necontenit radioul — dar multe persoane lucrează și acasă pe fondul sonor al emisiunilor radiofonice: studii, lecții, ca să nu mai vorbim de muncile gospodărești, lucrul de mînă etc. Tranzistorul dublează audiția radiofonică cu plimbarea, excursia, cicismul — precum și cu unele munci ale cîmpului sau cu păstoritul. Tocmai proprietatea care permite comunicării radiofonice să fie recepționată paralel cu alte activități a atras emisiile de radio denumirea de «al doilea fond sonor al lumii moderne».

Timpul de recepție a comunicării prin radio are un conținut dublu: activitatea de radioaudiție plus activitatea suplimentară (rolul principal putînd să revină cînd uneia, cînd alteia).

În genere, telespectatorul activ nu se mai poate dedica în timpul vizionării altei îndeletniciri. Spre deosebire de radio, televizorul tinde să acapareze întreaga atenție tocmai pentru că el solicită necontenit ambele noastre simțuri principale: văzul și auzul.

Timpul de receptare a comunicării televizuale are prin urmare un conținut unic: vizionarea.

Și din acest punct de vedere televizorul se dovedește mai despotice decît celelalte mijloace ale comunicării de masă.

TIMP ȘI SPAȚIU

Considerentele de pînă acum asupra timpului televizual nu au plasat televizorul într-o lumină prea favorabilă. Desigur, aci nu este vorba de a lăuda sau de a învinui un obiect pe care noi înșine l-am făurit, ci pur și simplu de a-l analiza în mod realist pentru a-i putea da o întrebuițare cît mai plăcută și mai folositoare.

În raport cu timpul — și chiar cu spațiul — televizorul își dezvăluie nu numai proprietățile dezagreabile, ci și unele calități extrem de valoroase.

Care este legătura dintre timp și spațiu — aceste două categorii ale fizicii și filozofiei — și această cutie a miracolilor și a nemulțumirilor?

Informarea asupra unui eveniment este cu atît mai utilă cu cît e mai promptă — deci cu cît mai redus este intervalul de timp dintre consumarea evenimentului și informarea noastră asupra lui.

Să ne amintim unele emisiuni vizionate pe micul ecran: marile demonstrații și parăzi de 23 August; Campionatul mondial de fotbal din Mexic; călătoriile umane pe Selena ș.a. Toate transmisilele televiziunii numite «în direct» suprimă de fapt (pentru noi) atît timpul cît și spațiul. Vedem evenimentul care se petrece la sute, sau mii, sau sute de mii de kilometri distanță. Și îl vedem chiar în clipa cînd are loc.

Această proprietate are un iz ușor fantastic. Grație ei comunicarea televizuală capătă un dramatism specific: ea ne dă sentimentul de a fi implicați în eveniment, care nu este doar urmărit, ci și trăit de noi. Informarea devine astfel în tot mai mare măsură participare.

FILMUL ROMÂNESC PE ECRANE

aventuri la marea

neagră

Începutul filmului — o scenă de dragoste pe malul mării, o mare care vrea parcă să înghită cerul — vine din «Ultima noapte a copilăriei», și pe parcursul celor două ore și ceva de proiecție (o lungime nejustificată) nu am putut înlătura senzația că, dincolo de gluma polițistă etalată pe ecran, am în fața ochilor dorul de cinema al lui Savel Știopul, chef de a fi chemat la oaste al talentatului cineast. De ce să ne ascundem, nu acest scenariu polițist — suficient de anemic, cu o înaintare anevoioasă, reluând mereu de la capăt unele fire ale acțiunii — era materia primă cea mai adecvată pentru regizor. Dar cum asta este situația, să notăm că Știopul a făcut totul, sau aproape totul («aproape» — întrucât nu l-a lăsat inima să taie lucrurile de prisos), pentru a scoate filmul de sub zodia divertismentului de minimă rezistență, unde avea toate șansele să se instaleze. Cineastul împreună cu echipa sa — din rîndurile căreia remarcăm, în primul rînd, prezența colaboratorului său permanent, operatorul Ion Anton — au filmat nu numai o poveste polițistă, ci și o anumită nostalgie — nu lipsită însă de accente ironice — după filmul de gen al anilor '40, adică al unei perioade fericite din istoria sa. Păstrînd proporțiile, nu se poate să nu observăm farmecul molatic, înșelător, în care autorii au învăluit existența de circumstanță a pasagerilor din hotelul ales ca loc al acțiunii. Turiști ciudați, misterioși, lîncezesc sau se agită, personajele principale sau secundare repetă aceleași gesturi, iar filmul, în prima sa parte, înregistrează cu eleganță această lume, propunîndu-ne cîteva portrete care poartă, evident, marca sensibilității și a spiritului de observație al regizorului: directorul hotelului (excelentul actor Zephy Alsec, o personalitate a teatrului ploieștean unde îl știu, dintotdeauna, și la bine și la rău), «detectivul economic» (așa cum arată el în interpretarea lui George Rafael descinde direct din acele pelicule ale anilor '40 de care vorbeam, personajul urmărindu-se cu o mare plăcere), patronul unei case de mode — cu suita după el (Mircea Șeptilici), iluzionistul precum și aparițiile scurte dar reluate cu o anume insistență vicleană (femeia blondă de la bar, invalidul din cărucior, fata care stă cu gura căscată lîngă Mircea Mureșan). Am fi adăugat acestei galerii personajul cîntăreței de bar Ana Barbara, implicată în afacere, dar, din păcate, Corina Chiriac nu justifică aici decît o prezență de solistă de variété (bună, de altfel) dar nu și una de actriță.

Toată această lume ce foiește de colo-colo este, într-un anumit fel, smulsă din toropeală de ivirea exuberantă, explozivă, a falsului turist din Ohio, ofițerul de contrainformații George Martin. Florin Piersic ia cu asalt ecranul, dezinvoltura și — să-i spunem pe nume — inteligența acestui actor care nu s-a culcat niciodată pe laurii succesului, pe care farmecul său personal nu l-a dat niciodată peste cap, toate acestea fac din aparițiile vedetei noastre centrul major de interes al spectatorului. La ora actuală, Florin Piersic poate să țină piept oricăruia dintre așii genului, de la «Sfîntul» încolo. Oricîtă încintare ar răspîndi în jur personajul său, oricît de iscusite și palpitate ar fi (și sînt, cu adevărat) scenele de încăierare, acea lungime nejustificată, amintită la început, își spune cuvîntul. Este curios cum de nimeni nu s-a încumetat la înlăturarea unor scene de prisos, pentru că despre ele este vorba, nu despre o încetineală propriu-zisă a ritmului. Mai mult decît atît, prima parte a filmului, cu treceri bruște de la o secvență la alta, anunțau chiar că pelicula pe acea porțiune a ei a făcut casă bună cu foarfecele, la montaj. O consecvență în această direcție ar fi fost cum nu se poate mai binevenită. După cum, mai multă grijă pentru glasul debutantei Dana Crișan — monoton, scrișnit, nu știm dacă este al ei sau de împrumut — ar fi păstrat tandrețea sau ironia scenelor dintre profesoara de engleză și ofițerul travestit. Rostirea cuvintelor, cumplit de nefirească, perforează tot timpul complicitatea care trebuie să se înfăptuiască la astfel de filme între spectator și eroi. Greu de priceput o astfel de neglijență la un cineast care nu prea dă greș în materie de actori; dovadă chiar acest film unde, în afară de interpretii semnalati la început, se mai remarcă un alt debutant, cu un chip de viking neastîmpărat, Fabian Gavriluțiu.

Magda MIHĂILESCU
Fotografia color: S. STEINER

Pe Barbara Parkins am cunoscut-o în «Valea păpușilor», alături de Sharon Tate. O vom reîntîlni în filmul lui René Clément «Casa de sub arbori».

actori și roluri

Pînă acum o lună și jumătate, Sir Laurence Olivier și Michael Caine nu au apărut niciodată împreună pe ecran (unii spun că nici nu se cunoșteau personal). Filmul «Sleuth», aflat actualmente în lucru pe platourile de la Pinewood, i-a adus față în față.

nu l-ați văzut pe martin BORMANN?

de Ioan GRIGORESCU

Potrivit unui document nazist de covârșitoare importanță descoperit în anii postbelici, — și a cărui fotocopy a fost publicată în presă de către Simon Wiesenthal — la zece august 1944, în hotelul «Maison Rouge» din Strasbourg, a avut loc o ședință ultrasecretă la care au participat reprezentanții ministerelor de finanțe, de război și de afaceri externe, împreună cu delegații marilor trusturi din Germania nazistă: Krupp, Messerschmitt, Röchling, Göringswerke etc., și cîțiva înalți funcționari de stat. În total, 67 de indivizi investiți cu puteri depline. Întrunirea a discutat și ales căile optime pentru ascunderea comorilor celui de-al III-lea Reich și a ridicat embargoul asupra investițiilor germane în străinătate. În actul întocmit cu acest prilej se ascundeau recunoașterea pierderii războiului și, totodată, perspectivele viitoarei revanșe. Într-o anexă se hotără trecerea partidului nazist, după înfrîngere, în clandestinitate și continuarea luptei pentru supremația mondială, pe baza unor acțiuni de termen lung finanțate de vistierii puse la loc sigur. Întrunirea celor 67 trebuia să asigure mijloacele de supraviețuire a unei eventuale «renașteri». Dar renașterea aceasta n-a putut fi, deocamdată, decât amânarea morții. Zic: deocamdată, deoarece pînă acum comorile ascunse în Ausseeland, în Austria, scufundate în seifuri ermetice în fundul lacurilor Töplitz, Grundesee și Altausee sau îngropate în codrii din Munții Totengebirge n-au putut fi scoase la iveală. Dar au rămas conturile secrete la băncile elvețiene, înscrise pe numele unor figuranți, pachetele de acțiuni la peste 600 de mari societăți din țările «neutre», cele 112 întreprinderi în Spania, 98 în Argentina și 35 în Turcia, al căror capital are o binecunoscută proveniență. Au rămas puternicele colonii germane din unele țări latino-americane, oaze ale «Vaterlandului» hitlerist care, în primii ani de după război, au oferit un azil sigur transfugilor din «patria» învinsă.

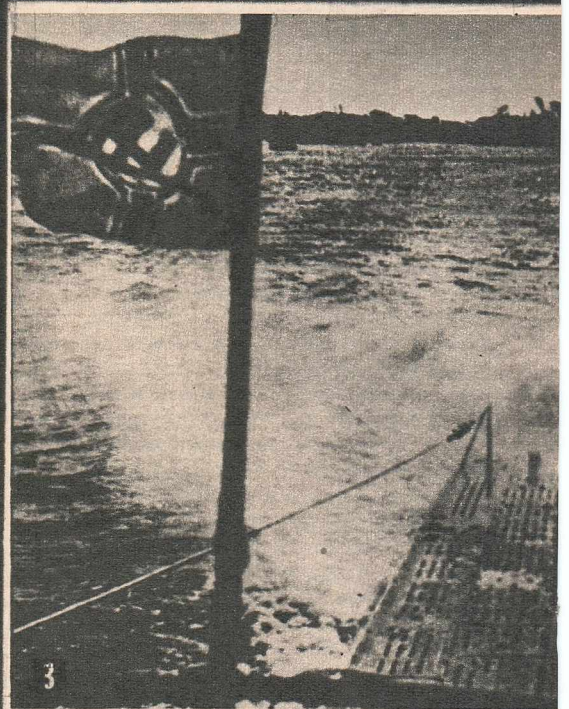
Ultrasecreta întîlnire a celor 67 de la «Maison Rouge» a stabilit în amănunțime planurile pentru perpetuarea doctrinei fasciste în perioada dintre cel de-al II-lea și cel de-al III-lea război mondial, luînd încă de pe atunci măsuri practice pentru restabilirea și întărirea alianțelor economice și a reînființării cartelurilor mixte dinainte de 1938. În felul acesta, în ciuda iminenței dezastrului care se apropia de Germania hitleristă, nazismul își pregătea viitorul. Și în planurile acestui «viitor» intra ca o condiție

sine-qua-non salvarea elitei, odată cu salvarea mijloacelor. În 1943, amiralul Dönitz declara: «Flota submarină germană este mîndră de faptul că a reușit să construiască undeva în lume un paradis terestru, o fortăreață inexpugnabilă pentru Führerul nostru...».

«Paradisul» acesta n-avea unde fi în altă parte decît în America Latină, acolo unde după primul război mondial au emigrat sute de mii de germani ducînd cu ei capitaluri importante cu ajutorul cărora au ființat industrii, au cumpărat ferme prospere, au pus pe picioare companii maritime și de aviație, dobîndind astfel o puternică influență politică. În statul Santa Carolina din Brazilia au apărut așezări tiroleze, în «Elveția sudului», — San Carlos de Bariloche — în Argentina, la Buenos Aires, Tucuman, Cordoba, Cordier și Gran Chaco, la Asuncion în Paraguay, în zonele cele mai prospere ale Uruguayului coloniile germane se numărau cu sutele, urmîndu-i pe latinii localnici cu ordinea, cu operativitatea, disciplina și spiritul de organizare care le caracterizau existența. La începutul celei de-a doua conflagrații, partidul nazist german număra numai în America Latină peste 60 000 de membri. Pe un astfel de teren se putea clădi orice «paradis terestru» sau «fortăreață inexpugnabilă». Iar cînd, în plin apogeu al victoriilor germane, aurul a început să curgă gîrlă, cel mai negru viitor se putea privi cu seninătate. În 1945, totalul investițiilor germane în Argentina atingeau trei miliarde de pesos. Asta fără a se mai pune la socoteală comorile particulare transferate clandestin în America Latină în cea de-a doua parte a războiului, odată cu începutul lanțului înfrîngerilor. Așa a ajuns aici «tezaurul lui Bormann», cîteva tone de aur, valori, acțiuni și opere de artă transbordate pe calea aerului în cadrul acțiunii «Feuerland» (Țara de foc), desfășurată sub comanda lui Godsrede Sanstede și cu ajutorul piloților de elită, specializați în zboruri nocturne peste Ocean, Galland, Baumbach, Rudel și Hanna Reitsch. Însuși Bormann n-a întîrziat să apară pentru a intra în posesia «drepturilor sale» la puțin timp după prăbușirea celui de-al III-lea Reich. El și faimosul Joseph Mengele, sinistrul călău cu mînuși albe de la Auschwitz, cel ce colecționa ochi de copii. Ei doi și îmbogățirii de pe urma tonelor de danturi de aur smulse din gurile victimelor gazate și a milioanele de verighete trase din degetele deportaților. Dar cîți sînt oare?... Planul acela pus la cale de cei 67 în tainica lor conspirație

de la «Maison Rouge» n-a rămas o simplă bucată de hîrtie. Faptele dovedite demonstrează că, în conformitate cu litera lui, primul grup, format din aproximativ optzeci de figuri marcante ale celui de-al III-lea Reich, a debarcat în America Latină, undeva pe coasta argentiniană, de pe bordul a două submarine fasciste înregistrate sub numerele U-530 și U-977. Aceasta s-a petrecut între lunile mai și august 1945. Vasele au fost sechestrare la Mar del Plata, echipajele expediate în Europă, iar prețiosul conținut al transporturilor s-a pierdut în adîncul continentului. N-au avut loc nici un fel de cercetări cu privire la debarcarea clandestină a marilor criminali de război pe țărmul unui continent care, virtual, se afla în stare de război cu cel de-al treilea Reich. Faptul devine explicabil dacă se ia în considerație existența întregii rețele a penetrației naziste pe acest continent, cunoscută sub numele de «Aripile calului troian». Sub această denumire eufemistică se ascunde penetrația societăților de aviație «Condor» și «Lufthansa» ale Germaniei fasciste pe piața latino-americană. Cele două submarine rătăcitoare n-au marcat decît începutul marelui refugiu. Prin Spania, și mai ales prin Elveția, Austria și Italia, cu ajutorul discret al unei organizații conspirative — «Odessa» — create special în acest scop, s-au strecurat în țările Americii Latine sute și mii de oameni urmăriți pentru fărâdelegile lor. Mulți dintre ei au reușit ulterior să-și aducă familiile, soțiile și copiii și să trăiască «normal», ca pașnici cetățeni ai unor țări ospitaliere. Aveau cu ei bogății inestimabile și o hotărîre fermă de a nu mai trăi într-o țară învinsă și «subjugată» acordului de la Potsdam.

Într-o notă la cartea sa «Asasinii printre noi», Wiesenthal pomenește de un tînăr atașat militar al Argentinei la Ambasada din Roma, care, pentru a putea citi «Mein Kampf» în original, s-a apucat să studieze mai întîi limba germană. Acesta era Juan D. Peron, omul care, la 17 octombrie 1943, în fruntea grupelor sale de «descaminados», asalta orașul Buenos Aires, imitînd pas cu pas strategia lui Mussolini. Făcîndu-și-l mentor politic și spiritual pe Hitler, Peron a început să-i aplice metodele în multe alte domenii, imediat cum s-a trezit împins de marea burgheză a țării pe scaunul prezidențial. Pămîntul făgăduinței devenea astfel, pentru inspiratorii săi, pămîntul siguranței. Un pămînt în care, în mod miraculos, nu se mai isprăvește învierea «morților», deși aceștia avuseseră grijă să-și

cronica satirică

de Teodor MAZILU

cel care face pe prostul

Există după opinia unora o categorie de indivizi care, deși ar beneficia de inteligența lui Voltaire, deși ar avea o minte ascuțită ca un brici, se străduiesc din toate puterile să pară idioți. Strădania lor este, se pare, încununată de succes, căci pînă la urmă reușesc să convingă lumea de prostia lor. Ei n-ar fi proști de la mama natură, ba dimpotrivă, dar numai călcîndu-și pe inimă, silindu-și natura, ating această sublimă performanță. Ei ar avea tot interesul ca strălucita lor inteligență să nu bată la ochi, să treacă neobservată. Ei cred că inteligența lor demonică le-ar aduce numai neplăceri, de aceea se închid într-o prostie imaginară.

«A face pe prostul» înseamnă refuzul de a înțelege un lucru. Dacă e nevoie, se neagă și evidența. «A face pe prostul» înseamnă, mai exact spus, interesul de a nu înțelege un lucru... Descoperi că fiind timpit ai anumite avantaje...

Anumiți indivizi au ajuns la concluzia că a fi idiot e de fapt o afacere destul de bună. Prostia se scuză întotdeauna, ca o boală incurabilă, de care nimeni, absolut nimeni, nu e vinovat.

— Ce să faci, sărăcuțul? Nu vezi că nu-l duce mințea? Dacă nu-l duce, nu-l duce...

Prostia apare ca o fatalitate. În schimb, sărăcuțul, sub scutul idioteniei are grijă să-și burdușească magazia. Devenind un bolnav incurabil, și idiotenia lui e înconjurată de o caldă compasiune. Capătă și ajutor de boală...

N-ai ce să-i faci... E prost din naștere...

Unii indivizi luptă să-și cucerească rangul de idiot, așa cum alții, sănătoși tun, aspiră spre o pensie buinică. Prostia îi scapă de orice responsabilitate. Generoasa și rentabila prostie le acordă numai drepturi și nici o obligație.

— E un idiot! Ce poți să-i pretinzi?

Într-adevăr, unui idiot ce să-i pretinzi. Dar idiotul pretinde masă și casă, distracții, discuri, așternut curat, călătorii...

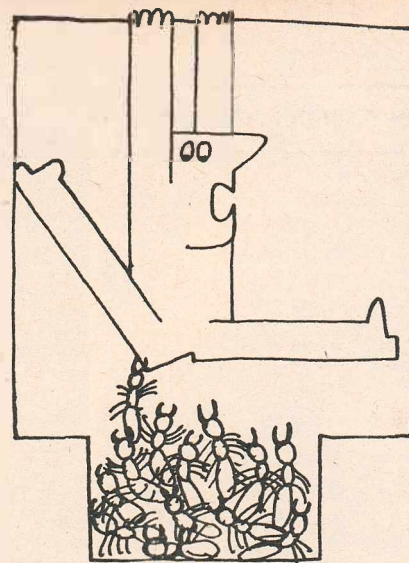
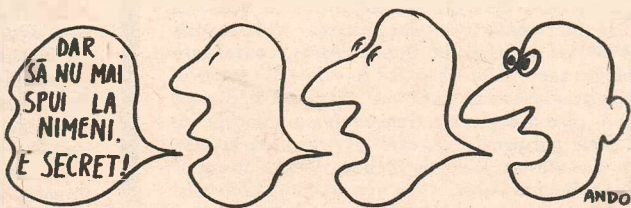
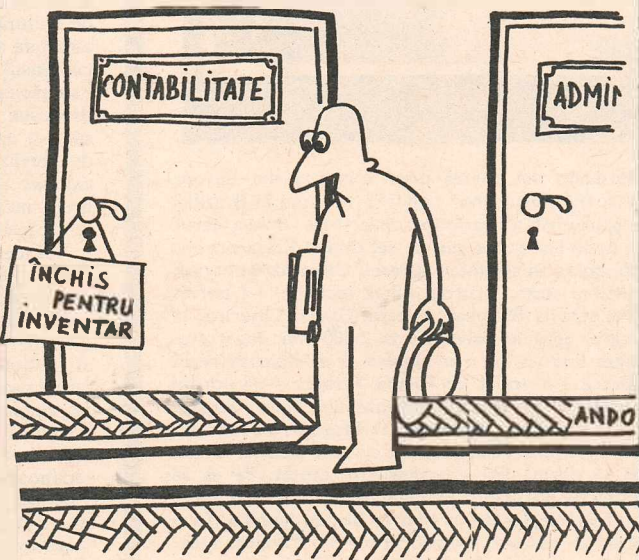
Cineva a scris odată o carte care se chema, dacă nu mă înșel, «Avantajul de a fi ciine». Probabil anumite avantaje trebuie să fie, nimeni nu devine ciine din motive absolut dezinteresate. Dar avantajele proștilor sînt, se pare, incomparabil mai mari decît cele ale ciinilor. Așa se face că întâlnim la anumiți indivizi, chiar sănătoși tun, dorința sinceră de a fi grei de cap... Visul lor suprem e să fie idioți — cei mai mulți, culmea, reușesc de minune... Nu mai au nici o bătaie de cap, inteligența nu constituie o piedică în realizarea acestui ideal. Cu cît sînt mai inteligenți, cu atît devin niște proști mai autentici.

Deci există și proști impostori. Care se prefac proști... din comoditate. Cred că proștii autentici sînt foarte supărați pe frații lor, proștii prefăcuți. Ei se simt jigniți, frustrați în drepturile lor sacre. Cu ce drept e greu de cap unul ager la minte?

Eu am totuși o îndoială fundamentală... Cine face pe prostul înseamnă că de fapt chiar și este. Căci numai prostul dorește să rămînă prost pînă la moarte.

umor

de ANDO

HAI LA GROAPA CÛ FURNICI

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											
12											

ORIZONTAL: 1) Autorul primei versiuni a fabulei «Greierele și furnica» — Le leapadă furnica-macță după zborul de nuntă. 2) Gogoșă impropriu numită «ou de furnică» — Firișoarele cu rol de percepere și de orientare și de comportare la furnici. 3) Urită din profil! — Sucul alb și hrănitor pe care furnicile îl «mulg» de la purcii de plante — Rîu în R.F.G. și Olanda. 4) Ansamblu de forțe alcătuit la furnici din membri dotați cu mijloace speciale de atac și apărare — Naturalistul suedez care a dat puricului de plante denumirea expresivă de «vaca furnicii». 5) Termite pe flancuri! — Furnică roșie, vinătoare de temut a dăunătorilor pădurii — Să n-o viri în furnicar, spune zicala. 6) Smocul de perșori de la picioarele dinainte cu care furnica își face toaleta (pl.) — Băgate-n galerii! 7) Nor de albine sau furnici înaripate — Carne vie. 8) Trecut prin grasime — Luna în care furnica melifera se transformă într-un adevărat burduf de miere — Prag fără soare! 9) Întemeietoarea familiei de furnici — Sustinătoare a cuiburilor aeriene construite la tropice de furnicile țesătoare. 10) Au denumit furnica «Myrmex», de unde vine și știința «mirmecologia» — Copacul gazdă al fluturului albăstrel, a cărui omidă hrănește cu suc și furnică australiană (reg.). 11) Între puiet și furnica adultă — Instrumentul muzical al greierului din «Rapsodia de toamnă» (G. Topîrceanu). 12) Culoare — Insulă în Oceanul Indian unde trăiesc penerinele, furnici răpitoare.

VERTICAL: 1) Zonă a globului în care întîlnim termitele numite «furnicile albe» — Aproape cît un motor! 2) Astru în fața căruia, ca o ciudățenie a firii, marile termite fiind expuse, își pierd viața — Germenul speciei, vegheat pînă la stadiul de larvă, ca și după aceea, de furnicile-doici — Amicale! 3) Intrate-n ioc! — Mici accesorii chitinoase la piciorușele furnicii. 4) Ținuturi unde nu trăiesc furnici — Rob. 5) «A pus gînduri uriașe într-o țeastă de furnică,/ O voință-atic de mare-ntr-o putere-atic de mică» (Eminescu, «Memento mori») — Rîu și localitate în Anglia. 6) Cele două pinze mai joase ale corăbiilor în sec. XVI-XVII — Organ de simț înlocuit cu succes la furnici de antene. 7) Arat fără una! — Mesterii în prelucrarea prețiosului metal galben. 8) Unul dintre cercurile ce intră în alcătuirea larvei și a abdomenului furnicii — Infinitivul lamei — Ferm, dar fără inimă! 9) Capete! — Rîu în R.F.G. (Baden) — Unealtă de zidărie. 10) Timp petrecut de furnică într-o stare de somnolență (pl.) — Înșfăcat. 11) Sărbătoarea împerecherii furnicilor — Pasăre care se numără printre inamicii furnicilor. 12) Plante cărora furnicile secerătoare le aduc mari pagube — Furnică braziliană, numită și «tocătoare de frunze».

Sofia BUCURESCU

Cuvinte rare: AIR, RAT, RUR, IBEN, MALA, PAFI.

Dezlegarea jocului SARE apărut în numărul trecut

ORIZONTAL: 1) SALINA — GEMA. 2) APATICA — VAL. 3) LAC — TICNITI. 4) ISON — DA — DUM. 5) NAMOL — PIERE. 6) IR — IADA — NAN. 7) TEM — SARAT — T. 8) A — UMANA — AI. 9) TIRI — ATA — LA. 10) EMANA — OCEAN. 11) ATACURI — RA.

cînd actorul...

Parafrazate după titlul unui roman cunoscut, varietățile de simbătă seara «Luna și trei bani jumate» (la care s-a adăugat subtilul «versiune cosmică umoristică») n-ar fi depășit cu nimic cunoscutul stas cu care ne-am obișnuit dacă... n-ar fi fost recitalul irezistibilului actor de comedie care este Toma Caragiu. Cîțiva cîntăreți de muzică ușoară, cîteva numere de balet firave în expresie și fantezie, cîțiva actori talentați dar debitînd un text de multe ori anodin au susținut un program oarecare și totuși nu ne-am dezlipit de micul ecran, pînă la sfîrșit, urmărind de fapt un singur personaj. Avem toată considerația pentru Ștefan Tapalagă, Dem. Savu, Ovid Teodorescu (mă refer la cei care au avut răspunderea textelor umoristice), dar nici unul dintre ei n-a adăugat rolului ceva din propria lor personalitate, acel procent de inedit care te duce cu gîndul la cuvîntul «creație». Una este sarcina îndeplinită conștiincios și altceva expresia particulară a propriului talent.

Toma Caragiu a parodiat. Dar cu cîtă înțelegere a personajului, cu cît rafinement comic și joc subtil al nuanțelor! L-am văzut pe Toma Caragiu (în teatru) șarjînd gros, exagerat chiar, cînd a fost cazul, cînd genul de umor i-a cerut să joace cu frenezie, cu tușe groase și violente. L-am văzut cîntărindu-și farmaceutic fiecare replică, rostind cuvintele inexpressiv, alb, și realizînd iarăși momente de mare efect comic. În spectacolul amintit actorul și-a calculat cu bună-știință fiecare silabă, fiecare gest, tot timpul preocupat de a-și realiza personajul în substanța lui umană și psihologică. Nu știm exact cît a fost de tributar textului (în orice caz cel mai realizat), dar am văzut cît i-a adăugat, cu cîtă minuție i-a transferat tipologia.

Poate că n-ar fi inutilă o discuție despre actorul prezent pe micul ecran. Este drept că sarcina lui e mult mai dificilă decît în teatru, platoul neoferind condițiile de concentrare și tensiune pe care le oferă scena. Actul de creație se apropie (sau poate se identifică) cu cel realizat în film. Cine trebuie să «strunească» jocul actorilor, cine îi readuce de mai multe ori pe platou pentru realizarea «integrală» a rolului, cine trebuie să-i invite la concentrare, la randament maxim? Numai regizorul. Este el la fel de exigent ca regizorul de teatru? Lucrează cu actorii cu aceeași incomodă, uneori, exigență?

Unele spectacole de teatru realizate în studiourile televiziunii, programele de varietăți, lasă să se întrevadă că numeroși actori își «fac» rolurile din prima manșă, sub privirile îngăduitoare ale celor din jur, la repezeală, folosind ceea ce am numi jocul de rutină. Toma Caragiu nu și-a îngăduit acest lucru. Și nici alții nu-și îngăduie. Imi amintesc de marile creații, tot pe micul ecran, ale Ginei Patrichi. Și ale altora, nu e cazul să alcătuim aici un clasament, din memorie, oricum neconcludent. Cert este că personalitățile artistice lasă «urme» pe micul ecran, indiferent de ipostaza în care apar, chiar spunînd cuplete de genul «radem etichete».

Toma Caragiu este un mare actor de comedie! De ce nu un serial comic?

● Semnalăm acum, la apariția primei secvențe a noului serial «Schulmeister», eforturile televiziunii de a ne oferi ecranizări antrenante, deconectante, cu «suspense»-ul cel de toate zilele, pentru că, de ce n-am mărturisii-o, nu putem fi tot timpul gravi și instalați în fotolii academice. Numai că... «Schulmeister» ne expediază în epoca napoleoniană, «Potcoava de aur» (pentru tineret), în cea a cuceririlor otomane și, tot așa, ne petrecem vremea în adîncă istorie, trăim cu cel puțin un secol în urmă, cînd viața contemporană își are marile ei «suspense»-uri și nu putem răbda să stăm tot timpul cu cartea de istorie în mînă.

PESTE 70 DE ZILE, STOLURI DE PORUMBEI ÎȘI VOR LUA ZBORUL DIN ARENA MARE- LUI STADION BAVAREZ, VESTIND LUMII ÎNCEPEREA JOCURILOR...

FEBRILITATE OLIMPICĂ

de Victor BĂNCIULESCU

În proaspăta dăbrăvă din marginea orașului München își despletesc crengile 36 de copaci tipici pentru multe părți ale lumii, manifestînd o anume adeziune, o prezență vegetală la marea sărbătoare tinerească a sportului. Într-o zi, cîndva, cedri și brazi, mesteceni și arțari își vor apropia coroanele mărturisind viitorimii ceea ce dumbrava sacră de la Olimpia ne povestește nouă astăzi cu ajutorul coloanelor de marmură.

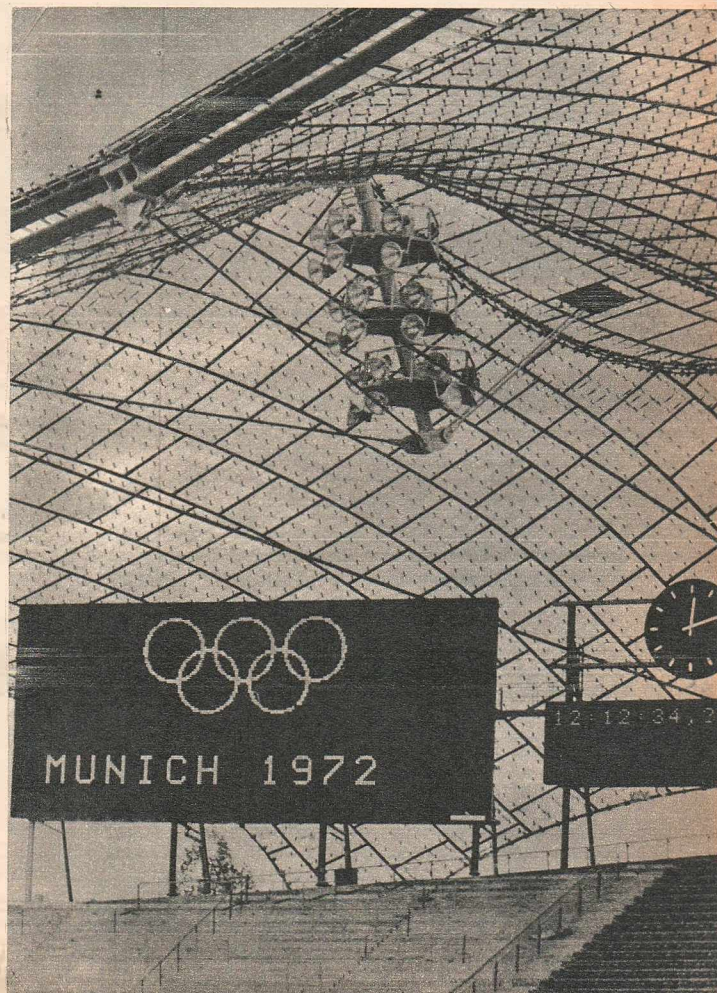
De pe acele plaiuri, cu coline dulci, stropite de apele Alfeului și Cladeosului țărnut de platani, de sub soarele blînd al Eladei a pornit de curînd spre capitala Bavariei un stei de o tonă, o părticică din ruinele dezgropate de arheologi. Pe darul marmorat e gravată inscripția menită să lege trecutul de prezent: «Olimpia 776 î.e.n. — München 1972». Iată, așadar, o uluitoare dovadă de statornicie, peste 2 748 de ani, o vechime în memoria omenirii cu care nu multe instituții se pot mîndri.

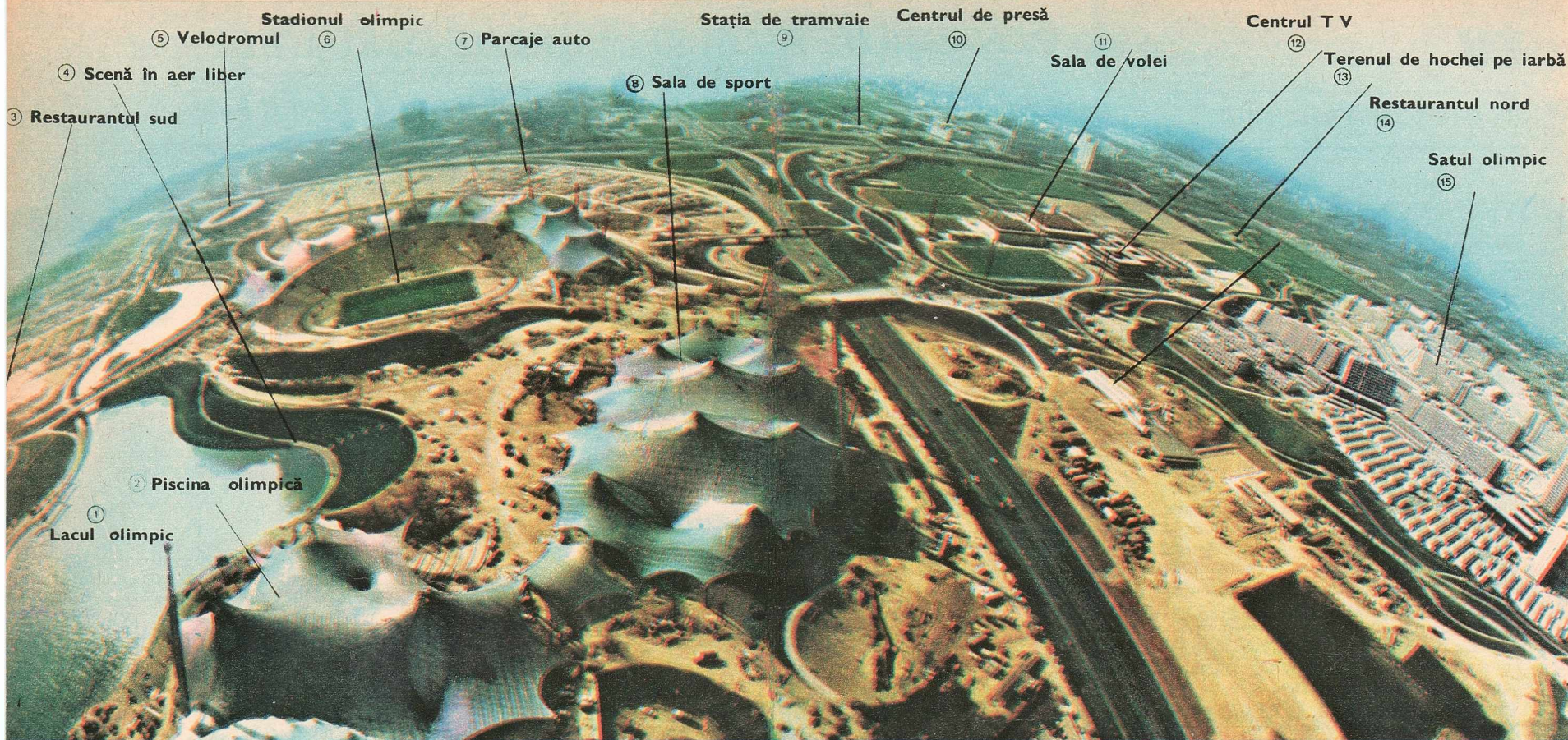
Jocurile Olimpice reprezintă fără îndoială punctul de miră al anului în atenția opiniei publice sportive. Tehnica modernă a născut sateliții nu numai pentru rezultate pur științifice, ci și pentru expansiunea mijloacelor de telecomunicații. Prin intermediul magic (pentru noi, neofiiții) al sateliților, un miliard de oameni vor avea posibilitatea să urmărească imaginile vii, pline de culoare și dinamism ale unor întreceri (neîndoios) magnifice. Multă lume va fi chiar acolo, la fața locului. Edili mîncenezi contează (nu fără griji) pe prezența zilnică, în oraș, în timpul Jocurilor a 300 000 de vizitatori, care vor stîrni — după expresia unui ziar local — «o lavină de tînchea» materializată în cele (probabil) 60 000 de automobile care vor invada străzile. De teama «haosului în trafic» s-a apelat de pe acum la 1 500 de agenți de circulație.

În lumea întregă, Jocurile stîrnesc un nou boom (cvadrinal de la o vreme, urmînd calendarul olimpic) în comerțul cu televizoare. Cei ce nu au încă, își cumpără aparate. Cei ce au, le schimbă pe cele vechi de teamă să nu rămînă în pană «tocmai atunci». Numeroși pasionați de sport își iau concediile în perioada august-septembrie, nu neapărat pentru a pleca «acolo», ci pentru a avea mai mult timp liber să savureze în tihnă întrecerile. (Acestia sînt naivii care încă n-au aflat că terenul cel mai prielnic pentru comentarea și rețrăirea concursurilor este tocmai

(Continuare în pag. 28)

Tabela electronică a marelui stadion la ora ultimelor probe.

Carol Corbu, unul dintre marii favoriți la triplu salt.

Dunăreanul Lipat Varabiev, candidat la o medalie în proba de canoie-simplu.

colectivitatea de fiecare zi, ca în caricaturile lui Matty...)

BERE ȘI DEMOSCOPIE

Firește că agitația cea mai frenetică a cuprins locul de desfășurare însuși. Astăzi, în vitrina unui mare magazin central de articole de sport din München, un «ceas olimpic cu numărătoare inversă» arată cifrele 70, adică exact atâtea zile câte mai sînt pînă la inaugurarea Jocurilor Olimpice. De peste drum, din birourile primăriei, Oberbürgermeisterul dr. Hans-Jochen Vogel vede și e obsedat de aceste cifre care marchează în clepsidra timpului rezultatele eforturilor depuse timp de 6 ani pentru a face din München un oraș olimpic demn. Schelele dispar, gropile au început să fie astupate, drumurile ocolite nu mai sînt necesare. Pe fostul cîmp de instrucție a recruților bavarezi, la Oberwiesenfeld, a apărut un cartier nou al orașului («aria olimpică»), a fost înălțat uriașul acoperiș ca de cort, s-a modelat din moloz, pămînt și apă o nouă panoramă, cu deal și lac, cu poiene și verdeață multă. Blocurile Satului olimpic, pe verticală și pe orizontală (vorba cîntecului lui Hurmuzescu), în originale paralelipede sau piramide, par să ofere, în severe linii geometrice, o vizu-

ne a orașului viitorului, vegheat de fusul elegant al turnului de televiziune.

Și-apoi sînt instalațiile sportive înseși. Stadionul olimpic, cu 80 000 de spectatori în tribune, a cărui inaugurare a produs un șoc vizual teurmăritorilor; piscina olimpică îngăduind intrarea doar unui număr de 9 000 de spectatori (față de 10 000 de americani care au solicitat bilete la concursurile de natație!); velodromul, sala omni-sport (adică bună pentru mai multe discipline sportive de interior, toate așezate pe străzi care poartă numele unor eroi olimpici, de la Pierre de Coubertin, părintele olimpismului modern, pînă la primul învingător al maratonului, grecul Spiros Louis, fondistul polonez Kusoczinski sau luptătorul german (comunist ucis de fasciști) Werner Seelenbinder. (Sediul delegației olimpice române, de pildă, se află pe strada Connolly, botezată după numele unuia dintre primii campioni olimpici ai erei moderne.) Între timp au fost încheiate lucrările și la metroul care transportă (concomitent cu noul tramvai, la suprafață) pe vizitatori spre perimetrul olimpic.

Deci mai sînt 70 de zile și-apoi — cum zice cu umor Kurt Preiss în ziarul local «Münchner Merkur»: «se va abate peste oraș valul acela de sport, artă și oaspeți. Cine poate se salvează în concediu, își pune locuința la dispoziția

vreunui prieten presant și va privi Jocurile pe micul ecran, în liniște, undeva departe de tumult. La urma urmei, biletele și așa nu ajung pentru toată lumea...». Sarcasmul ziaristului local e în parte confirmat și de rezultatele unui sondaj întreprins în Republica Federală a Germaniei de către Institutul pentru demoscopie din Allensbach. Doar 43 la sută din cetățenii chestionați știau că Jocurile Olimpice vor avea loc cîndva, prin august... Numele München l-au pronunțat, firește, 91%, dar nici cei ce au zis Kiel sau Augsburg n-au greșit esențial, pentru că în portul de la Marea Baltică se vor disputa competițiile olimpice ale ambarcațiilor cu vele, iar în cetatea augustalilor și a confesiunii luterane — concursurile de slalom nautic. Cel mai nostim răspuns s-a primit (din partea unui număr impozant de anchetați) la întrebarea: ce asociație vă sugerează, într-un cuvînt, Jocurile Olimpice de la München? Răspunsul net: **bere!**

PENTRU 1 109 MEDALII

În definitiv, capitala eternă a berii blonde va fi, între 26 august și 10 septembrie 1972, și capitala temporară a sportului mondial. Această împrejurare nu trebuie trecută cu vederea. Evenimentul are implicații în toate do-

**U.P.R.U.C. -
UZINA DE PROTOTIPURI
ȘI REPARAȚII
DE UTILAJ CHIMIC
FĂGĂRAȘ-ROMÂNIA,
str. Ileni nr. 1**

Produce:

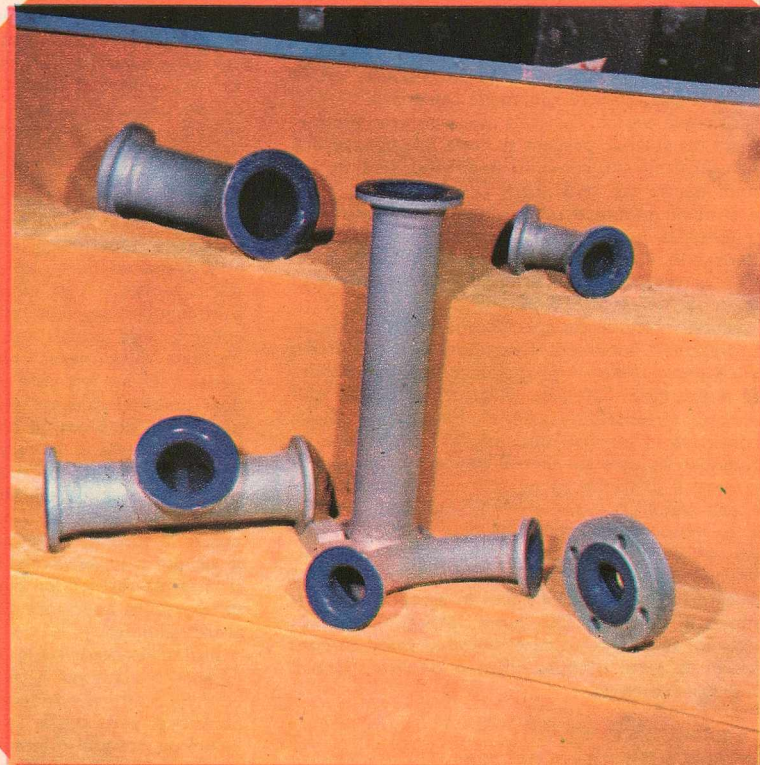
- Utilaje chimice — prototipuri, unicate și piese de schimb pentru tot felul de recipiente, cu și fără presiune, din oțel carbon, plumbuite omogen sau căptușite cu tablă de plumb, cauciucate sau ebonitate sau cu protecție anticorrosivă din poliesteri armați cu fibră de sticlă, din oțel inoxidabil și anticorrosiv de tipul Cr.Ni. 18/9 și Cr.Ni.Mo. 18/8/2.

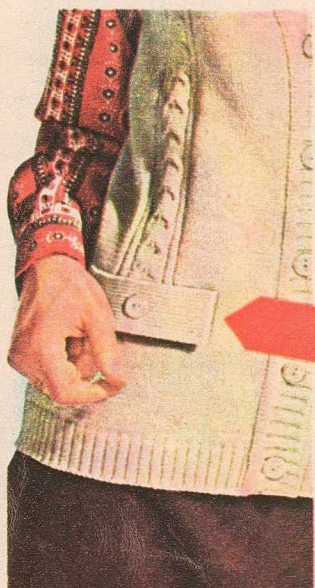

din oțel refractar sau din aluminiu și aliajele sale.

- Armături industriale din oțel inoxidabil și anticorrosiv, robineti din plumb și oale de condens termodinamice.
- Utilaje chimice, recipiente, conducte și armături emailate antiacid.
- Pompe centrifugale rezistente la acizi.
- Utilaje și conducte cauciucate, valțuri și calandre cauciucate, ebonitate, acoperite cu PVC, sau valțuri din poliesteri pentru industria celulozei și hârtiei.
- Utilaje și conducte din poliesteri armați cu fibră de sticlă și acoperiri de protecție cu poliesteri.
- Capace presate din oțel carbon și oțel inoxidabil.

Produsele se execută și se livrează conform catalogului.

CEL MAI PREȚIOS LUCRU DIN BUZUNARUL DV. ESTE POLIȚA DE ASIGURARE ADAS

Asigurarea de accidente "TURIST" cuprinde:

- persoana care încheie contractul — în vîrstă de la 16 la 70 ani inclusiv (pentru cazurile de invaliditate permanentă și de deces din accidente);
- bunurile din gospodărie și cele luate în deplasare de asigurat.

SUMELE ASIGURATE SÎNT URMĂTOARELE:

	<u>pentru invaliditate permanentă</u>	<u>pentru deces</u>
— pentru accidente de circulație auto-moto	25 000 de lei	15 000 de lei
— pentru accidente la domiciliul asiguratului, ca urmare a unui incendiu, trăsnet, explozie sau cutremur de pămînt	20 000 de lei	10 000 de lei
— pentru celelalte accidente	10 000 de lei	5 000 de lei
— pentru bunurile gospodărești		20 000 de lei

SUMA ASIGURATĂ SE PLĂTEȘTE asiguratului în caz de invaliditate permanentă totală din accident (în caz de invaliditate permanentă parțială se plătește un procent din suma asigurată, corespunzător cu gradul de invaliditate) sau de distrugere a bunurilor gospodărești; în caz de deces al asiguratului, suma asigurată se plătește beneficiarului înscris în contract; pentru aceeași perioadă se poate încheia un singur contract de asigurare.

PRIMA DE ASIGURARE este de 15 lei și se plătește odată cu primirea poliței de asigurare. Asigurarea este valabilă timp de o lună.

Pentru încheierea asigurării vă puteți adresa responsabililor cu asigurările din întreprinderi, organizații economice și instituții, agenților și inspectorilor de asigurare sau — direct — oricărei unități teritoriale ADAS.

AUTOMOBILUL ALB DE PE STRĂZILE AMSTERDAMULUI

Alb cu A mare pentru că nu de la vopseaua albă a caroseriei îi vine numele ci de la însușirea lui majoră de a nu murdări, de a nu polua aerul de respirat al orașenilor. A apărut pe străzile Amsterdamului și poate fi folosit, simplu, ca orice automat, cu ajutorul unei monede care-l pune în contact; după folosire este lăsat în stradă la dispoziția altui pasager.

ELIXIRUL DRAGOSTEI ÎN MUZEU

În localul celei mai vechi farmacie publice din Cluj, datînd din anul 1573, a fost înființat primul Muzeu farmaceutic din țară. În oficiină (încăperea în care se controlau și se distribuiau medicamentele) se păstrează numeroase rarități și curiozități, printre care «miraculosul» preparat «Theriaca Veneta», considerat timp de aproape două milenii leac universal, obținut din carne de viperă, opiu și încă vreo 70 de ingrediente; «Pulvis mumiæ verae» (praful de mumie adevărată) un alt medicament de vindecat «toate bofilile», și «ochiul de rac» folosit pentru tratamentul decalcifierii. De o deosebită atenție din partea vizitatorilor se bucură «elixirul vieții» și mai ales «elixirul dragostei», pe ale căror flacoane se mai poate citi: «Îți voi fi credincios, atîta timp cît îmi vei fi credincios» sau «Îți voi fi credincios, atîta timp cît îmi vei fi credincioasă».

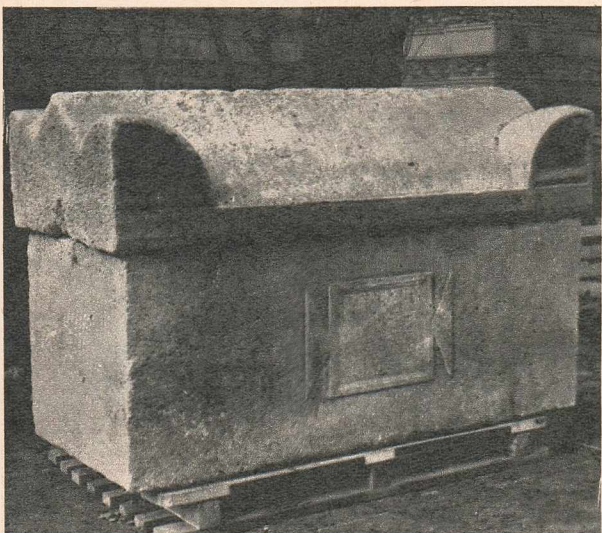

UN PARC ZOOLOGIC ÎN OGRADĂ

Țăranii din Hirschfeld — un sat din regiunea Karl-Marx-Stadt (R.D.G.) — au pus mîna de la mîna și au încropit în ograda uneia din gospodăriile satului un parc zoologic. N-ar avea nici un rost să-l comparăm cu omologul lui din Berlin, de pildă. Dar sâtenii iubesc mult această inedită realizare a lor, se îngrijesc de animalele date în grijă și de sporirea numărului acestora. Eforturile le sînt răsplătite de faptul că mica lor așezare a devenit — grație grădinii ei zoologice, premieră mondială în mediul rural — un adevărat centru turistic.

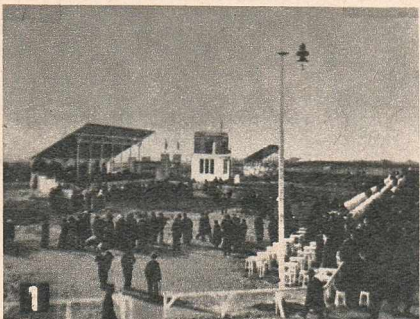

DOI ÎNTR-UN...SARCOFAG

La Constanța, pe strada Cuza Vodă, în plin centrul orașului, a ieșit recent la lumină un mare și frumos sarcofag roman datînd din secolul al III-lea. A fost descoperit de cîțiva muncitori care lucrau la instalarea unei conducte. Sarcofagul s-a păstrat bine și, după cît se pare, nici n-a suferit vreo profanare în cele aproape două milenii de cînd fusese depus.

Cui a aparținut? Cine doarme de atîta vreme în el? Un epitaf gravat în limba greacă pe una dintre fețele sarcofagului (Trecătorule, Metrodorus al lui Gaius, te salută) părea să ne dea răspunsul. Surpriză însă: arheologul Gh. Papuc de la muzeul local de arheologie, venit să-l cerceteze, ridicînd capacul a constatat cu stupeoare că înăuntru se află nu numai rămășițele pămîntești ale lui Metrodorus al lui Gaius, cum scrie în epitaf, ci și ale unui alt personaj. Fuseseră înmormîntați în sicrie separate, ambele fără capac, așezate unul peste altul. S-au mai păstrat fișii din toga cu care erau înveșmîntați, iar alături, trei vase de cult foarte bine conservate (două lacrimare și unul pentru ulei), precum și un pieptene. S-a mai găsit în sarcofag o foiță de aur — plata pentru trecerea Stixului. Sarcofagul a fost adus imediat în curtea muzeului de arheologie și expus.

PRIMUL MITING

21 noiembrie 1910; zi de sărbătoare pentru tinăra aviație românească. Pe aeroportul de la Chitila (foto 1) — de curînd înființat — se organizează primul miting. «Asistă onor guvernului și mulți curioși veniți cu trenul de la București». La nemaivăzuta demonstrație participă patru aviatori: Aurel Vlaicu, pe aparatul construit de el; Robert Catargi, pe un biplan FARMAN (foto 2); Șerban Cantacuzino, pe alt FARMAN «puternic și elegant», și pilotul francez Molla. Vlaicu bate un record: parcurge distanța Cotroceni-Chitila în 38 de minute. Șerban Cantacuzino face «cele mai grele și mai elegante viraje». Catargi are o pană de motor și aterizează forțat pe izlazul comunei Zoița, iar Molla se ridică pînă la 60 de metri. «Hotărît lucru: aviația prinde și la noi. Nimeni nu se mai îndoiește de asta», comentează zările timpului.

MAJA INTERNACIONAL 1972

Sub titlul «Maja vestida» relatam în numărul trecut al revistei («Flacăra» nr. 24, pag. 23) despre pitoreștile festivități de la Saragosa, Spania, omagiînd memoria marelui Goya și culminînd cu concursul pentru alegerea unei Maja International 1972, adică a unei regine a frumuseții. Sintem astăzi în măsură să vă prezentăm pe cîștigătoarea concursului: argentiniiana Maria Luisa Gorostidi în vîrstă de 18 ani.

cititori căt-re cititori

Următorii cititori doresc să corespundă:

Gălățeanu Liliana, 21 ani, Birlad, str. Susaikov nr. 29 bis: muzică, cinema, schimb de ilustrate; Vancea Virgil, Rădăuți, str. Ștefan cel Mare nr. 109/c: schimb de ilustrate; Iodi Mirela, elevă, Sighetul Marmației, jud. Maramureș: teme diverse; Avramescu Alexandru, 21 ani, stud., București, sect. 3, cîmin studențesc Matei Voievod, str. Matei Voievod nr. 75-77: teme diverse; Mateescu Paulina, 24 ani, funcționară, București, sect. 3, Spit. T.B.C. Pantelimon, cam. 128, secția 5: literatură, pictură, muzică, sculptură; Voicu Aman Dinu, tehnician, com. Ghioroc, sat Cuvîn nr. 122, jud. Arad, of. p. Ghioroc: rebusism, schimb de ilustrate; Arbu-nescu Daniela, 18 ani, elevă, Focșani, str. Mare nr. 214: schimb de fotografii de actori, cîntăreși și ilustrate; Scornea Bujor, 17 ani, București, sect. 6, str. Lucifer nr. 8: schimb de fotografii de actori și ilustrate; Bălan Ionel, 20 ani, și Luca Viorel, 21 ani, studenți, București, Splaiul Independenței nr. 290, bl. K, cam. 202: schimb de ilustrate; Negroiu Costel, 26 ani, decorator, Cluj, str. Vrabîilor nr. 5: schimb de reviste; Pascali Clara, 19 ani, Galați, str. Dr. Alex. Comorel nr. 75: literatură, cinema, schimb de fotografii de actori și ilustrate; Cheptănariu Nicuță, 19 ani, operator PFL, Drobeta-Tr. Severin, str. Traian nr. 295, bl. Tineretului, ap. 1: sport, schimb de ilustrate; Dobrescu Gh. Dumitru, 25 ani, inginer, Pitești, str. Craiovei, bl. 11, ap. 64: teme diverse, schimb de fotografii de actori și ilustrate; Roman Marius, 35 ani, Oțelu-Roșu, str. Ștefan cel Mare nr. 16, jud. Caraș-Severin: schimb de ilustrate; Lica Codina, 26 ani, București, căsuța poștală 4037, of. p. 32: automobilism, turism, șah, fotbal feminin (correspondența în limbile franceză și engleză); Constantin Marian, 26 ani, tehnician proiectant, București, sect. 8, str. Dolomicului nr. 14: teme diverse, schimb de ilustrate; Birsan Jeni, 17 ani, București, sect. 8, Calea Griviței nr. 156, bl. 3, sc. E, ap. 133: teme diverse, schimb de ilustrate; Țirei Rita și Țirei Monica, Craiova, str. România Muncitoare nr. 52: schimb de fotografii de actori și ilustrate; Panațiu Augustin, 21 ani, bucătar, București, sect. 7, bd. Păcii nr. 94-100, bl. 19, sc. I, et. VII, ap. 29, of. p. 16: teme diverse, schimb de fotografii de actori și ilustrate; Xenofan Mariana, 20 ani, Huși, str. 7 Noiembrie nr. 17, bl. A, sc. A, et. II, ap. 1, jud. Vaslui: teme diverse, schimb de fotografii de actori și ilustrate; Marandiu Claudia, Botoșani, str. Karl Marx nr. 2, bl. II, sc. A, ap. 9: literatură, muzică, schimb de fotografii de actori și ilustrate; Iulian Ion Anghelina, com. Cetate, jud. Dolj: teme diverse; Potop Georgeta, 20 ani, stud., Iași, Complex stud. Codrescu, bl. E 3, cam. 85: muzică, sport; Sănduc Miliodor, 19 ani, mecanic, Voineasa, sector Mănăileasa, jud. Vâlcea: schimb de fotografii de actori, cîntăreși și ilustrate; Voloșeniuc Done, Roman, str. C.A. Rosetti, bl. 4, sc. D, et. 3, ap. 76, jud. Neamț: teme diverse, schimb de fotografii de actori și ilustrate; Șerban Carmen, 19 ani, elevă, București, sect. 6, str. Ferentari nr. 72, bl. 3 A, sc. A, ap. 1: schimb de fotografii de actori și ilustrate; Chiroiu Mariana, 19 ani, controlor de calitate, Pitești, str. Craiovei, bl. 14, sc. C, et. I, ap. 5: cinema, muzică, sport, prietenie, schimb de ilustrate; Bucura Valentin, 18 ani, elev, Tirgoviște, str. Armoniei nr. 6, bl. 9, sc. A, ap. 2: cinema, muzică, geografie, sport, schimb de ilustrate; Constantin Felicia, 17 ani, elevă, Slatina, cart. Progresul 2, bl. B 8, sc. D, et. II, ap. 9: schimb de ilustrate; Lungu Antoaneta, 21 ani, Cugir, str. Mureșului nr. 1/B, jud. Alba: cinema, schimb de fotografii de actori și ilustrate; Stănescu Mimi, 17 ani, elevă, București, sect. 2, str. Tarcău nr. 44, of. p. 11: teme diverse, schimb de ilustrate; Boca Melania, 21 ani, Focșani, bl. H 10, sc. 1, ap. 2: schimb de ilustrate; Nichita Gica, 17 ani, elevă, Galați, str. Mihai Bravu nr. 48: medicină, chimie, poezie, muzică, desen, schimb de ilustrate; Chialda Maria, 19 ani, pictor decorator, com. Avrig, str. Gh. Lazăr nr. 11, jud. Sibiu: teme diverse, schimb de ilustrate; Săfira Sanda, elevă, București, sect. 7, bd. Păcii nr. 102-104, bl. 20, sc. 3, et. 7, ap. 112: literatură (în mod deosebit poezie originală), geografie, schimb de ilustrate; Brînză Geta, 17 ani, elevă, Brăila, str. Moldovei nr. 139, cart. 1 Mai: literatură, cinema, sport, schimb de fotografii de actori și ilustrate; Costea Dănușă, 19 ani, Galați, Țiglina II, bl. C 18, sc. III, ap. 45: teme diverse; Stanciu Ticuța, 21 ani, Pitești, str. Găveni nr. 14: teme diverse; Bărbuceanu George, 20 ani, electrician, Brăila, str. Galați nr. 58, bl. 3, sc. III, et. IV, ap. 59: schimb de opinii pe teme profesionale, cinema, sport, schimb de fotografii de actori și ilustrate; Zoica Florentina, 24 ani, com. Virfurile, jud. Arad: sport, prietenie, schimb de ilustrate; Melinte Vasile, 19 ani, mecanic, Galați, Țiglina II, bl. C 18, sc. II, ap. 29: teme diverse, schimb de ilustrate; Hodină Tanța, elevă, Galați, microraión 17, Țiglina III, bl. N 2, sc. 2, ap. 35: prietenie, schimb de ilustrate.

F Nr. 25 (889)
CUPON
DE PARTICIPARE
«CITITORI CĂTRE CITITORI»

săptămână în lume

Necesitatea imperioasă a respectării în relațiile dintre toate statele a principiilor dreptului internațional și ale soluționării problemelor iligibile pe cale politică, este recunoscută, cu tot mai mare pregnanță, la scară mondială. Fiecare săptămână, fiecare zi aduce noi confirmări ale justeții acelui principiu fundamental, aflat în centrul politicii externe a țării noastre, potrivit căruia nici o problemă nu mai poate fi rezolvată azi în mod echitabil, decât cu participarea tuturor popoarelor lumii, indiferent de mărimea lor. În cuvântarea rostită zilele acestea la Pitești, tovarășul Nicolae Ceaușescu a arătat pe drept cuvânt că solidaritatea internațională a popoarelor în luptă pentru pace și progres social presupune acțiune; cere fiecărui popor să devină un factor tot mai important în viața internațională. Sub acest aspect, se poate afirma că țara noastră se situează pe poziții militante, acționând ca un detașament puternic al mișcării revoluționare antiimperialiste, al luptei pentru colaborare între popoarele lumii. În cursul convorbirilor dintre tovarășul Nicolae Ceaușescu și Harold Wilson, liderul Partidului Laburist din Marea Britanie, s-a reafirmat însemnătatea asigurării unor relații normale între toate statele, independent de regimul lor social, în spiritul coexistenței pașnice și al respectului mutual. Legătura strânsă dintre imperativul coexistenței pașnice și necesitatea participării tuturor popoarelor la luptă pentru înfăptuirea unei lumi ferite de războaie, decurge din însuși caracterul indivizibil al păcii. Într-o cuvântare rostită cu prilejul vizitei sale la Moscova, președintele Iugoslaviei, Iosip Broz Tito, după ce a remarcat întărirea tendințelor pozitive în direcția soluționării pe cale pașnică a problemelor deschise, a ținut să sublinieze că pacea a devenit mai mult decât oricând indivizibilă. Așa încât, nimeni nu mai are dreptul de a manifesta indiferență față de oricare focar de conflict, nimeni nu mai poate ignora primejdia pe care o reprezintă amenințarea independenței vreunei țări, indiferent din partea cui și cu ce pretext. Într-o lume poluată de numeroase primejdii, nevoia unei politici realiste în contextul colaborării internaționale, fără discriminări, se impune de la sine. Această idee și-a găsit expresia și în cursul dezbaterilor Conferinței O.N.U. pentru protejarea mediului înconjurător, care a prilejuit, așa cum a caracterizat premierul suedez Olof Palme, «o spectaculoasă demonstrație a necesității cooperării mondiale». Asanarea mediului înconjurător nu poate fi deci ruptă de asanarea altă de necesară a raporturilor internaționale. Iată de ce, șeful delegației române la Conferința de la Stockholm a insistat asupra punctului de vedere al țării noastre, care consideră că toate acțiunile întreprinse în domeniul mediului ambiant, ca și în toate celelalte domenii ale cooperării internaționale, trebuie să se desfășoare în strictă concordanță cu principiile de bază ale dreptului internațional și respectului deplin al suveranității naționale a tuturor statelor. Or, faptul că în ciuda eforturilor depuse de țările socialiste, R.D. Germană și alte state interesate au fost împiedicate să participe la Conferința Națiunilor Unite de la Stockholm denotă că nu a fost respectat principiul fundamental al universalității.

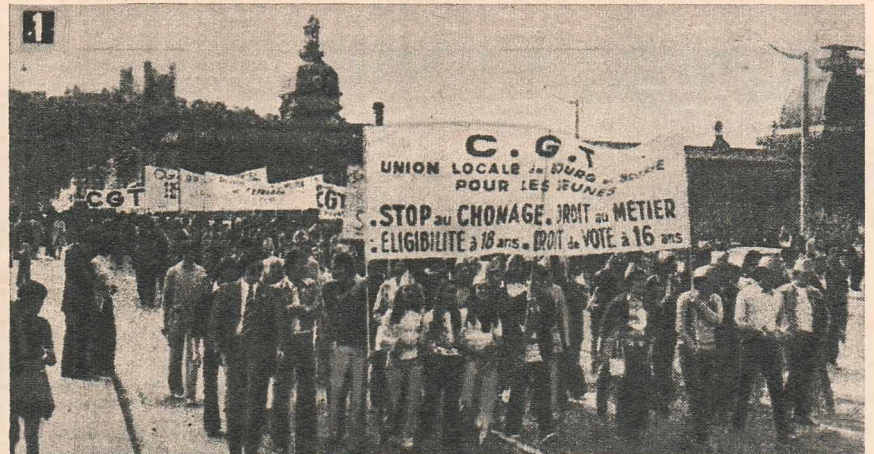
Astăzi, când se simte atât nevoie de eforturi unite pentru rezolvarea unor probleme vitale, este de neconceput să se ignoreze interdependențele ce decurg din interese particulare și colective totodată. Interesul și participarea activă cu care sute de milioane de oameni se manifestă deschis împotriva continuării războiului din Indochina constituie în această privință o dovadă grăitoare. Forța de atracție a perspectivelor păcii este atât de impunătoare, încât până și în campania electorală din S.U.A. reperțază acum victorii acei politicieni care se prezintă în fața cetățenilor cu un program preconizând încetarea grabnică a intervenției militare americane în Vietnam. Succesul electoral al senatorului McGovern demonstrează până la evidență tocmai acest adevăr.

Evenimente la fel de caracteristice reflectă mutațiile considerabile produse în felul de a privi realitățile contemporane și în felul de a acționa al popoarelor de pe diferite continente.

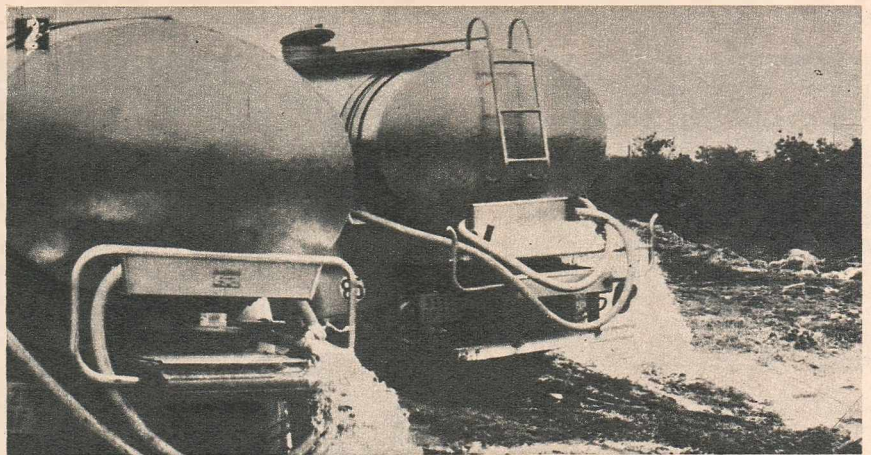
Fluxul continuu al naționalizărilor reprezintă un fenomen semnificativ culminând recent cu măsurile hotărâte ale Irakului, concretizate prin naționalizarea bunurilor deținute, decenii în șir, de «Irak Petroleum Company». Chiar și în cazul unei mediații din partea «OPEC» (Organizația țărilor exportatoare de petrol), din surse oficiale irakiene se precizează că un asemenea demers NU va putea pune în cauză faptul ireversibil al naționalizării. Același proces ireversibil este în curs, dincolo de ocean, în Chile, unde președintele Allende preconizează noi măsuri menite să adâncească procesul transformărilor progresiste. Proiectul de lege privind constituirea celor trei arii de proprietate socială se bucură anticipat de adeziunea maselor chiliene. În cazul însă că el va întâmpina rezistența curcilor de dreapta, guvernul Allende este hotărât să recurgă la un referendum popular, care să stabilească «dacă muncitorii vor prelua sau nu controlul asupra fabricilor». În timp ce curentul popular în apărarea independenței și bogățiilor naționale se extinde, într-o serie de țări capitaliste din Europa și Asia mișcarea revendicativă a maselor se află în plină expansiune. Grevele și demonstrațiile din Franța, Anglia, Japonia, precum și rezistența manifestată într-o serie de țări vest-europene față de valul de scumpete (determinat de unele acțiuni înăuntrul și în afara Pieței comune) reflectă instabilitatea caracteristică a economiei capitaliste, de pe urma căreia suferă în primul rând mulțimile cu mijloace și venituri restrinse.

Dic. BABOIAN

marți, 13 iunie 1972

FRANȚA:
acțiuni revendicative de amploare

Din nou climatul social din Franța este agitat. Printr-o grevă generală de 24 ore, organizată la chemarea Confederației Generale a Muncii și care a afectat atât importante ramuri industriale cât și sectoare ale serviciilor publice, — în galeeriile minelor, de pildă, a coborât un miner din doi, în siderurgie a lucrat un muncitor din doi, pe căile ferate a circulat un tren din patru, ziarele și-au încetat apariția etc. — ca și prin diferite mitinguri și demonstrații din numeroase localități (fotografia 1), aproximativ un milion de salariați și-au exprimat revendicările de ordin economic și politic. Frământări s-au semnalat și în rîndul agricultorilor. Declanșat în Bretania, «războiul laptelui» s-a extins și în alte regiuni ale Franței — micii fermieri afectați de prețurile scăzute impuse de întreprinderile de produse lactate și de reglementările Pieței comune agrare exprimîndu-și protestul față de această situație prin blocarea drumului autocisternelor cu lapte, prin deversarea conținutului lor (în fotografia 2, la Finistere Nord — Bretania).

realități din

dincolo de zgîrie-norii din sao paulo

Puse unul lângă altul, sicriile copiilor brazilieni morți înainte de a împlini un an ar forma un șir lung de 50 kilometri, se arată într-un document al Ministerului sănătății din Brazilia. Principalele cauze ale mortalității infantile sînt subalimentația, lipsa igienei prenatale, faptul că până și în Sao Paulo, orașul cu cel mai ridicat nivel de viață din Brazilia, peste jumătate din numărul nașterilor au loc în afara spitalelor, din cauza lipsei de paturi. Tot subnutriției i se datorează în principal moartea a 43% dintre copiii până la 4 ani în orașul Sao Paulo (statistici O.M.S.) și existența celor 7 milioane de arierapi mintali pe care îi numără Brazilia. Numărul medicilor nu ajunge să acopere, potrivit statisticilor unor organisme internaționale, decît 1/2 din necesarul în raport cu populația; în statul Maranhao, de pildă, nu există decît un singur doctor la 27 000 locuitori. Alocațiile destinate sănătății publice au scăzut, din documente ale Ministerului de finanțe brazilian reieșind că cheltuielile în acest scop s-au redus între 1967 și 1970 de la 4 la 1 la sută din bugetul de stat. Salariile ating — la rîndul lor — nivelul cel mai scăzut din istoria Braziliei capitaliste. Pe de altă parte, criza permanentă a vieții rurale determină o importantă creștere a fluxului migratoriu spre orașe (foto 1: și copiii participă la muncile agricole). 200 000 persoane se instalează în fiecare an, în căutare disperată a unor resurse minime de supraviețuire, la periferiile orașului Rio de Janeiro, 400 000 în slums-urile din Sao Paulo (foto 2). Figueiredo Ferraz, primarul orașului Sao Paulo, s-a deplasat recent în regiunile rurale din nord-estul țării pentru a cere guvernatorilor «să-și conjuge eforturile în scopul de a opri emigrarea. Dacă nu se oprește acest proces asfixiant — a subliniat Figueiredo Ferraz — nu mai putem garanta de cele ce se vor întîmpla într-un viitor foarte apropiat».

În centrele urbane salariul minim real a scăzut între '59 și '70 — potrivit datelor Departamentului inter-sindical de studii și statistici sociale economice din Sao Paulo — cu 63,4%. În imposibilitate de a-și putea acoperi necesitățile minime, salariații își pun la lucru și copiii. Toate acestea, dincolo de fațada înșelătoare a zgîrie-norilor, a plajelor de lux din Sao Paulo și a «miracolului economic» brazilian.

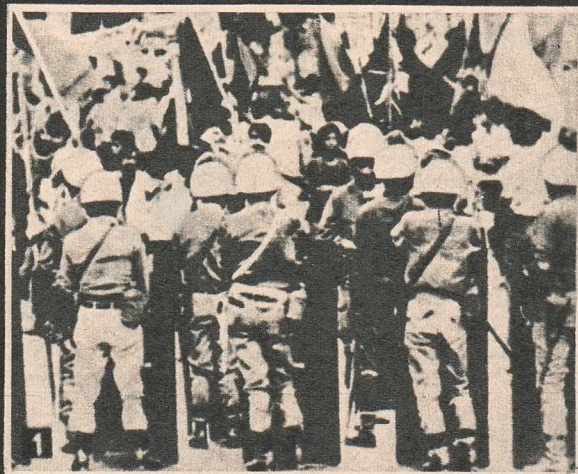

ANGELA DAVIS: apărarea victimelor represiunii

La numai câteva zile după ce, spre marea satisfacție a opiniei publice, Angela Davis a fost achitată, tînăra militantă a început turneul pentru «organizarea la scară națională a comitetului de apărare a victimelor represiunii». Chiar și cînd viața îi era în primejdie, Angela Davis era preocupată de numeroasele cazuri, mai puțin cunoscute decît al său, în care urmărirea penală încerca să ascundă persecuția politică. În cea mai fericită zi a vieții ei, — ziua în care juriul a pronunțat sentința dreaptă de achitare — Angela Davis afirma în cadrul unei conferințe de presă: «Dacă ar fi fost respectată loialitatea, acest proces nici nu ar fi trebuit să aibă loc. Însuși faptul că a trebuit să fac față unor învinuiri vorbește de la sine despre nedreptatea sistemului judiciar american. Veți greși dacă veți trage concluzia că achitarea mea îmi va schimba părerea asupra acestui sistem». Turneul întreprins de Angela Davis — încă din prima săptămîină de libertate — dovedește pasiunea cu care ea a îmbrățișat cauza deținuților politici din S.U.A., a victimelor sistemului judiciar și penitenciar. În fotografie: Angela Davis alături de Leo Branton jr., unul dintre avocații apărării.

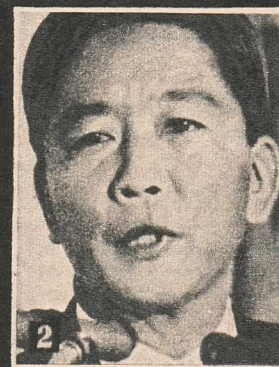
Senatorii Hubert Humphrey și George McGovern se întrețin cordial în fața camerelor de luat vederi, la capătul uneia dintre cele trei emisiuni televizate ce au precedat scrutinul californian. În cadrul acestora însă, H. Humphrey l-a supus unui puternic atac pe redutabilul său adversar, combătînd pozițiile lui McGovern în favoarea reducerii cheltuielilor militare, a reorientării economice și a retragerii trupelor americane din Indochina. Dar tocmai atitudinea lui McGovern în aceste probleme, de acută actualitate pentru americanul de rînd, pare să-i fi adus cele 48% din sufragii (față de cele 37% obținute de Humphrey) la alegerile preliminare din California, și odată cu aceasta, potrivit mecanismului electoral american, cîștigarea automată a tuturor celor 271 de mandate californiene. McGovern are acum șansa de a obține învestitura la convenția Partidului democrat de la Miami Beach, din 10 iulie. Într-o conferință de presă ținută după victorie, McGovern a afirmat că, fără îndoială, poate pune capăt războiului din Vietnam în termen de 90 de zile, dacă ar fi ales președinte al S.U.A.

Înainte și după california

manifestații anti americane la manila

Una dintre cele mai puternice demonstrații anti americane din Filipine a avut loc zilele trecute în fața clădirii ambasadei S.U.A. din Manila. Peste 4 000 de studenți au manifestat ore în șir împotriva continuării acțiunilor agresive americane în Indochina și împotriva prezenței bazelor militare ale Statelor Unite în Filipine. În fotografia 1, cordoane de militari și poli-

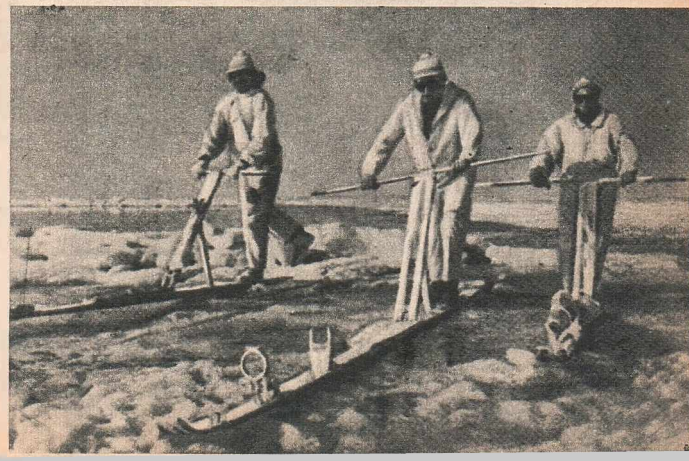
tiști barează drumul mulțimii agitate, care scandează lozinci anti americane. Față de presiunile opiniei publice cerînd lichidarea bazelor americane din Filipine, președintele acestei țări, Ferdinand Marcos (în fotografia 2), s-a adresat Washingtonului, propunînd inițierea grabnică a unor convorbiri în legătură cu regimul bazelor militare americane amplasate pe teritoriul filipinez. O notă oficială remisă zilele acestea ambasadei americane din Manila cere, în numele Ministerului de externe filipinez, explicații în legătură cu modul în care S.U.A. folosesc bazele lor militare din Filipine.

lumea capitalului

safari... pe schiuri

O expediție pe schiuri în extremul nord finlandez. Nu este vorba însă de exploratori mînați de interese științifice prin întinderile înghețate din această zonă a globului. Sînt vînători înarmați cu harpoane, care au pornit în căutarea de «bebe-foci», aceste animale blajine a căror blană e deosebit de valoroasă. Apariția în presă a unor asemenea imagini — și mai ales a altora înfățișînd scene de veritabil măcel — a prilejuit reizbucnirea protestelor ce se fac auzite de mai mulți ani încoace, de cînd cruzimea acestor masacre a fost dezvăluită pentru prima oară.

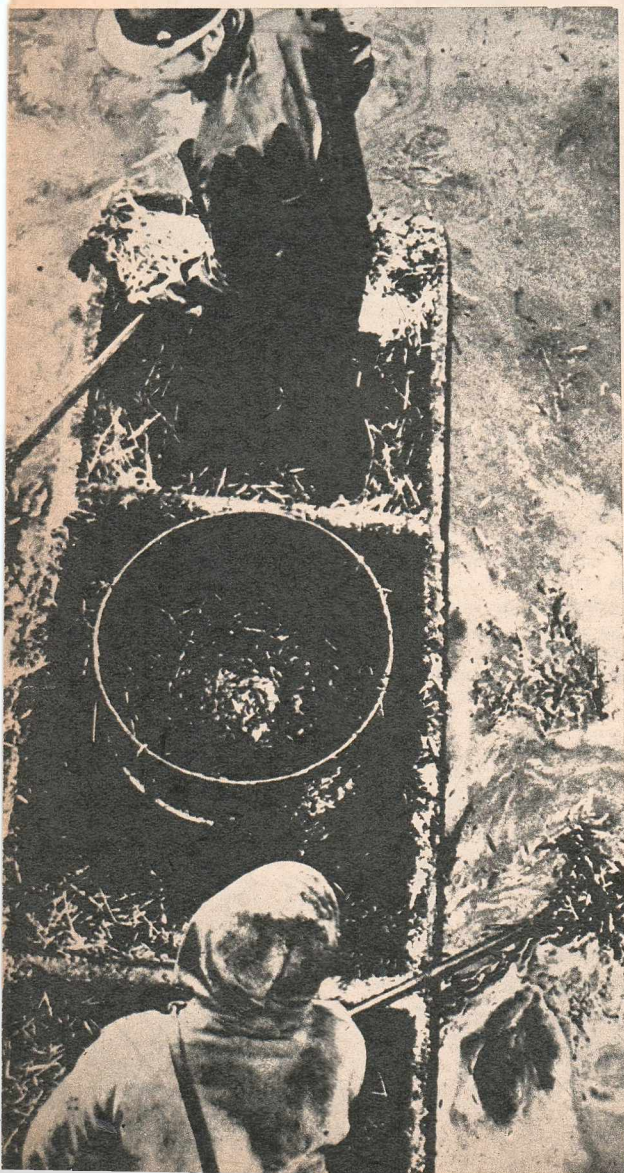

pe o treime din suprafața angolei

Peste 33 la sută din teritoriul Angolei — s-a arătat la recenta sesiune de la Lusaka (Zambia) a Comitetului O.N.U. pentru decolonizare — se află sub controlul forțelor patriotice. Mișcarea Populară pentru Eliberarea Angolei și-a consolidat pozițiile în sud-estul țării și își extinde acum acțiunile în regiunea de vest,

intenționând să deschidă într-un viitor apropiat cel de-al șaselea front. Iar paralel cu lupta armată pentru eliberarea întregului teritoriu, în regiunile aflate sub controlul forțelor M.P.L.A. se desfășoară ample acțiuni cu caracter social, în care un loc important îl ocupă instruirea populației și a combatanților.

depoluarea rinului

Comisia internațională pentru protejarea Rinului, formată din reprezentanți ai Olandei, R.F. a Germaniei, Franței, Elveției și Luxemburgului, a încheiat la Paris cel dintâi acord important menit să reducă nivelul poluării apelor fluviului. Datorită reziduurilor deversate în apele sale de minele de potasiu din Alsacia, de pildă (8 milioane de tone de clorură de sodiu pe an), de diverse întreprinderi industriale ca uzinele chimice Bayer din Leverkusen (760 metri cubi apă poluată pe zi) sau de centralele atomice responsabile de ridicarea temperaturii apei — Rinul a devenit un fluviu impropriu pentru viața faunei acvatice, periculos pentru locuitorii de pe malurile sale. Țara afectată în cea mai mare măsură de această situație este Olanda — unde pentru o treime din populație apa potabilă este obținută din Rin. În fotografie: strângerea peștilor amețiți de substanțele toxice deversate în Rin.

TORINO: acțiunea antidelinvență

În cadrul vastei acțiuni împotriva delincvenței ce a avut loc în Torino și localitățile înconjurătoare, 720 de polițiști — în uniformă și în civil — au făcut timp de 48 de ore razii, controale, descinderi și percheziții în magazine, case și cluburi particulare — refugiul preferat al reprezentanților lumii interlope. În anticariate au fost recuperate bunuri în valoare de 46 milioane lire, în majoritate opere de artă dispărute în ultimele luni din muzee și biserici. Au fost de asemenea operate 52 arestări, 245 de persoane au fost puse sub acuzare. Operațiuni asemănătoare sînt proiectate și în alte orașe și provincii italiene.

În imagine, inventarul armelor și munițiilor descoperite.

masacrele din burundi

Bilanțul tulburărilor sîngeroase care au avut loc în ultimele luni pe teritoriul statului african Burundi este de-a dreptul cutremurător. O «Carte albă» dată publicității, la New York, de misiunea permanentă a acestei țări pe lângă O.N.U. arată că în cursul înfruntărilor dintre croupele guvernamentale și grupurile răsculate au fost ucise aproximativ 50 000 de oameni. Documentul pomenește de lupte crîncene care au avut loc în vestul, estul și centrul țării. În imagine, o secvență a tragediei burundeze.

fotoliul rulant din place de la defense

Unul dintre noile mijloace de transport propuse pentru rezolvarea problemelor traficului urban este experimentat într-o galerie acoperită, lungă de 180 metri, la Paris, în Place de la Defense. Intermediar între automobil și mijloacele de transport în comun, fotoliul rulant este antrenat cu 15 km pe oră — fără zgomot, praf, nici oxid de carbon — de un lanț acționat de un motor electric. În momentul cînd pasagerul a ajuns la destinație, el pune piciorul pe «peron» și fotoliul se oprește. Prevăzut pentru a transporta 1 500-2 000 de pasageri pe oră, Vec (așa a fost denumit la Paris vehiculul) este considerat un tip de transport a cărui utilitate se va face mult simțită pe aeroporturi și în orașele noi.

MONTREAL: partidă de șah prin computer

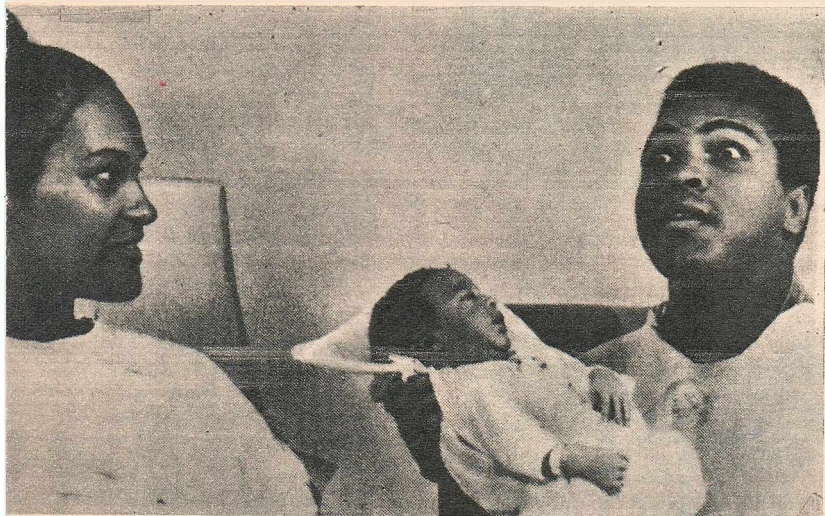
Aparent lipsită de spectaculozitate, această întâlnire de șah a stîrnit o adevărată senzație nu numai în rîndurile jucătorilor, specialiștilor și supporterilor. Este vorba de o partidă de șah desfășurată efectiv la cel mai înalt nivel tehnic între o echipă formată din trei electroniști din R.P. Chineză și alta din care făceau parte trei electroniști canadieni. Jucătorii s-au folosit, după cum vedeți în imagine, de computere pentru calcularea mișcărilor pe tabla de șah. Partida insolită a avut loc la Montreal (Canada), cu prilejul unei reuniuni științifice internaționale pentru dezbaterile legate de evoluția electronicii și a calculatoarelor moderne.

LIAONING: ogoare în trepte

Zeci de mii de țărani din provincia Liaoning (R.P. Chineză) participă la o adevărată bătălie pentru transformarea zonelor deluroase în imense ogoare terasate. Fiecare brigadă de muncă își propune s-o întrecă pe cealaltă într-un uriaș efort colectiv, ale cărui rezultate se concretizează în aceste trepte de pământ de pe care se vor obține curînd recolte bogate. Terasele totalizează pînă în prezent aproape 27 000 hectare de pământ redat agriculturii. Cum însă campania de transformare a naturii continuă, cifra trebuie consemnată cu titlu vizorului.

cassius clay: a patra oară tată

Eveniment de zile mari în familia lui Muhammad Ali (alias Cassius Clay). Fostul campion mondial de box a devenit pentru a patra oară tată, odată cu nașterea primului său băiat.

Reîntors din Philadelphia pentru a sărbători momentul venirii pe lume a lui Muhammad Eban Ali, în greutate de numai 3 kilograme, Clay a făcut, ca de obicei, declarații presei în prezența și — se pare — cu acordul soției sale Belinda Ali: «Puștiul va învăța să silabisească, să scrie, să cunoască două sau trei limbi străine. Ultimul lucru din lume pe care-l doresc — mărturisește celebrul pugilist — este ca Ali să devină atlet».

cronica de trei secunde

TELEX '72

Mai rar. Mai clar.

În Tailanda, în Tailanda, în Tailanda, în Tailanda, bumbum, abece, un, deu, troa, oooo, dilaila, Tom Tom Tom Jones? Nu. În Tailanda, în Tailanda, în Tailanda, un om, un om, un om un om un om — Unamuno? Care Unamuno, domnule? Țăla era filozof! Of, ah, uh, oh, spaniol. Doremifasol. Demisol? Junglă! Junglă! În junglă!

Mai rar. Mai rar. Mai clar. Mai clar.

În Tai-lan-da, T de la Trahanache, A de la Amerigo Vespucci, I de la iceberg, L de la lavabo, A de la ars amandi, N de la Nicaragua, Ni-ca-ra-gua, D de la Dumas-tatăl, A de la ala bala portocala, cioc boc treci la loc, cine spune ăla e, urma scapă turma, în Tailanda un om, un om, om de la maimuță, a de-tur-nat. Un avion? Două avioane? Trei? Patruzeci? Și patru? A rivederci Roma. Lempontan se la roză. Nevroză. Bum. Troscbum. Pacpacpac.

Tututu. Nununu. Nu. Da. Dadada. Dalida. Parlă moa.

Unuuuuu. Freneticu. Secolu. Onu. Avionu, Bubum. Bubum. Mai rar. Mai rar. Mai clar. Mărar. Yeye. Yeye. Fefe. Fefe. Tefefe. Cine? Cinema. Dilaila, oooo, dilaila. Bububum. Contum. Bangbang. E-li-cop-ter! Dip-ter? Pnom-Penh. Panam. Jawa. Jawa? Mama. Tata. Tatata. Irlanda. Și. Sisisi. Și signore. Pieta. Boac. Muu. Boeing boeing. Jumbojet. Zzzz. Pis pis pis. Miss Frans. Miss Tananarive. Miss miss. Cip. Cip. Pas. SAS. Seose. Ce e? Irlanda? Tailanda!

...a de-tur-nat un E de la etcetera, L de la latitudine, E de la emiratele sud-vestice, F de la Frustalupi, A de la Aca de Barbu, N de la Nene, T de la te rog să-mi scrii, și încă un E de la Est-Vest, L de la loco, E de la Esso, F de la Factor (Max)...

Doi elefanți? Un om a deturnat în Tailanda doi elefanți? În junglă?

Se sa. (C'est ça!...) Și vă mulțumesc pentru atenția cu care m-ați ascultat.

Radu COSAȘU

agendă

Respingînd ultimatumul prin care episcopii ciprioți din Kitium, Paphos și Kirenia îi cereau să-și prezinte demisia din funcția de șef al statului, președintele Ciprului, arhiepiscopul MAKARIOS, a declarat categoric că nu se supune presiunilor exercitate asupra sa și că socotește renunțarea, în actualele împrejurări critice, la postul de președinte drept «un abandon și o fugă de răspundere».

Cu prilejul recentelor dezlăuriri făcute de ziaristul american Jack Anderson în legătură cu gigantul concern International Telephone and Telegraph (I.T.T.), opinia publică a putut afla și faptul că președintele ei HAROLD S. GENEEN este deținătorul unui adevărat record mondial în ce privește mărimea salariului. Într-un singur an el primește aproximativ două milioane de dolari. Numai de pe urma celor 33 334 de acțiuni I.T.T. pe care le deține a încasat în 1971 redevențe de circa 600 000 de dolari.

După cum era de așteptat, fricțiunile din sinul partidului radical francez au degenerat într-o sciziune. O fracțiune politică în frunte cu fostul premier MAURICE FAURE și-a exprimat deschis ostilitatea față de noul președinte al partidului, Jean Jacques Servan-Schreiber, și a decis, ca atare, să nu ia parte la congresul extraordinar al partidului radical care va începe la 24 iunie. Maurice Faure consideră de altfel că procedura de organizare a acestui congres este defectuoasă.

După o detențiune de 17 luni pentru evaziune fiscală și operațiuni ilicite «în dauna guvernului S.U.A.», fostul secretar tehnic al majorității democratice din Senatul american (sub administrația Johnson) BOBBY BAKER a fost eliberat, pe cuvînt de onoare, înainte de termenul indicat de sentința tribunalului: 6 mai 1973. Din ianuarie 1971, Baker a făcut numeroase cereri de eliberare, dar abia ultima i-a conferit libertatea condiționată. Compromis ca om politic, el speră să se refacă în... afaceri.

Într-un interviu acordat revistei italiene «Espansione», cunoscutul economist american JOHN KENNETH GALBRAITH se pronunță pentru naționalizarea marilor întreprinderi americane care lucrează pentru Pentagon și crearea unui sistem de redistribuire a cheltuielilor publice. Galbraith combate așa-zisul consum privat, care «se extinde în dauna intereselor colectivității», și recunoaște capacitatea statului de a-și asuma sarcini în fața cărora inițiativa privată capitulează.

180 000 de salariați și 230 000 de mici acționari ai companiei italiene «Montedison» sînt direct afectați de criza financiară prin care trece gigantul industriei chimice italiene. Președintele companiei «Montedison», EUGENIO CEFIS, a declarat că, întrucît datoriile firmei se cifrează încă de pe acum la aproape două miliarde de lire italiene, intenționează să se adreseze guvernului din Roma pentru a obține un ajutor salutar.

Un aperitiv excelent pentru orice sezon.
Carne fragedă și succulentă.
Gust plăcut, picant, cu aromă de condimente.

PRODUS AL ÎNTRERINDERII PISCICOLE-BUCURESTI

flacăra **F** *album*

PETER O'TOOLE, un «monstru sacru» al tuturor ecranelor lumii.

